

ฟาร์ม เลี้ยง สัตว์

1

养帝

วงษ์จายวง 狂上加狂 เจ้ย
ละอองจล แผล

7

อู่เซี่ยวเซี่ยวไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่าตนเองที่เป็นผู้จัดการดารามือทอง
มากประสบการณ์จะถูกสังคมวิพากษ์วิจารณ์อย่างดุเดือดพร้อมกับเจิงฝาน
ศิลปินในสังกัดของเธอที่กำลังโด่งดัง

อันที่จริงพูดให้ถูกต้องคือเจิงฝานไม่ใช่แค่ศิลปินของเธอ แต่ยังเป็น
สามีที่แต่งงานกับเธออย่างลับๆ มาหลายปีด้วย

เมื่อข่าวเจิงฝานแต่งงานมาห้าปีแล้วถูกแฉออกมา แฟนคลับของ
เทพเจิงก็ตกตะลึงเหมือนฟ้าผ่าเปรี้ยงจนสติไม่เหลือหลง จากนั้นก็แห่ขบวนไป
เขียนประณามต่อว่าผู้จัดการดาราที่ไร้คุณธรรมทางอินเทอร์เน็ต...อู่เซี่ยวเซี่ยว

ต้องบอกก่อนว่าสองสามปีมานี้เทพเจิงมีผลงานเพลง จากนั้นก็หันไป
เอาดีด้านการแสดง อีกทั้งยังเป็นหนุ่มหล่อผู้มีความเป็นศิลปินที่ติดกลืนอายุ
เศร้าๆ ซึ่งถือกำเนิดขึ้นมาในรอบห้าพันปี

ผู้ชายตัวท้อปแบบนี้เรียกได้ว่าเป็นสามีของเด็กสาวและผู้หญิง

อีกมากมาย

แต่นึกไม่ถึงว่าผู้ชายที่ชาตินี้พวกเธอถูกลิขิตให้ไม่ได้มาครอบครอง จะถูกอุ้งเตี้ยรวบรวบสาวทีนทิกที่แก่กว่าเขาหกปีเอาไปนอนกกแล้ว!

การแต่งงานที่ไม่เหมาะสมกันแบบนี้ช่างเหมือนฟ้าผ่าเปรี้ยง ที่สะเทือนเลื่อนลั่น ทำให้คนที่ได้ยินเรื่องนี้ทำหน้าเศร้าร่ำกับบุพการีเสีย และทำให้แฟนคลับไม่อาจอวยพรให้เอดอลอย่างอบอุ่นจริงใจได้

ยิ่งไปกว่านั้นเรื่องที่ถูกแฉออกมาพร้อมข่าวแต่งงานลับๆ ของเทพเจิ้ง ยังมีเรื่องภายในอันเลวร้ายสารพัด อย่างเช่นอุ้งเตี้ยรวบรวบควมคุมเรื่องเงิน ของเทพเจิ้งมาโดยตลอด และเซ็นสัญญา 'ขายตัว' ที่ยาวนานถึงยี่สิบปีกับ เทพเจิ้งในตอนนั้น รวมถึงเรื่องที่ขวยโอกาสตอนเทพเจิ้งยังเยาว์วัยไร้เดียงสา ยั่วชวนเทพเจิ้งและท้องหลอกๆ เพื่อบีบบังคับให้แต่งงานด้วย

หากข่าวลือพวกนี้กลายเป็นเรื่องจริง อุ้งเตี้ยรวบก็เทียบได้กับเศรษฐี เจ้าที่ดินในสังคมศักดินาเก่าที่ดูดคร่ำลูกสาวสาวนา เธอไม่เพียงฮุบเงิน จากหยาดเหงื่อแรงกายจากการทำงานอย่างหนักหลายปีของศิลปินในสังกัด แต่ยังเป็นศาลาริมน้ำย่อมได้รับแสงจันทร์ก่อน* ใช้ประโยชน์จากความบริสุทธิ์ไร้เดียงสาของเจิ้งฝานในตอนนั้น และใช้อำนาจทำให้ร่างกาย ของหนุ่มหล่อวัยใสมีมลทินมัวหมอง

สิ่งที่ทำให้บรรดาแฟนคลับยากจะรับได้คืออุ้งเตี้ยรวบที่ได้ทั้งเงินและ ผู้ชายทำเหมือนตนเองเป็นฝ่ายเสียเปรียบ ระหว่างที่ยังเป็นสามีภรรยากันอยู่ ก็ออกนอกถ่วงนอกทางไปมีคนอื่น ทั้งยังจะฟ้องหย่าเจิ้งฝาน โยกย้ายทรัพย์สิน หั่นค่าตัวเจิ้งฝานกว่าครึ่ง และครึ่งปีที่ผ่านมาบริษัทเอเจนซี่ภายใต้ชื่อ ของเธอยังต้องงานเจิ้งฝาน บีบบังคับให้เขายอมจำนน พักงานของเขาไป

* ศาลาริมน้ำย่อมได้รับแสงจันทร์ก่อน อุปมาถึงการได้รับโอกาสหรือผลประโยชน์ก่อนเนื่องจากอยู่ใกล้กว่า

มากกว่าครึ่ง และบอกปิดภาพยนตร์ฟอร์มยักษ์ของผู้กำกับชื่อดังไปหลายเรื่อง

นี่หมายความว่าอาชีพในวงการบันเทิงของเจิงฝานจะถูกทำลายด้วยน้ำมือของอู่เซี่ยวเซี่ยวสาวทีนทิก จึงทำให้เทพเจิงที่อยู่เฉยๆ มาโดยตลอด จำต้องฉีกสัญญาและหันไปเซ็นสัญญากับบริษัทเอเจนซีอื่น แล้วให้บริษัทใหม่ช่วยจ่ายค่าปรับมหาศาลให้ เขาถึงจะรักษาอาชีพของตนเองไว้ได้

เจิงฝานที่เป็นคนนอบน้อมถ่อมตนและมีจิตใจดีงาม เขาทนลำบากตรากตรำมาหลายปีแล้ว! ตีงสาว ๆ จำนวนมหาศาลที่มีใจปกป้องสามี อยากจะฉีกอู่เซี่ยวเซี่ยวเป็นชิ้นๆ ใจแทบขาดเพื่อช่วยให้เอดอลหลุดพ้นออกมาจากโคลนตม

ขณะที่ในอินเทอร์เน็ตวิจารณ์กันอย่างคุ่เดือดขึ้นเรื่อยๆ ในโลกความจริง ก็มีการกระทำที่รุนแรงต่ออู่เซี่ยวเซี่ยวเกิดขึ้นด้วย

ช่วงนี้ตอนที่อู่เซี่ยวเซี่ยวออกจากบ้าน เธอพบว่ารถสปอร์ตที่จอดไว้ในโรงจอดรถชั้นใต้ดินถูกคนใช้สีฟันเป็นตัวหนังสือสีดำภาษาจีนและภาษาอังกฤษว่า

'นางแพศยาต้องไม่ได้ตายดี'

แต่อู่เซี่ยวเซี่ยวกลับใจเย็นมาก เธอตีมนมหนึ่งกล่องในมือแล้วล้วงโทรศัพท์มือถือออกมาถ่ายรูปเก็บหลักฐานไว้ ก่อนแจ้งฝ่ายจัดการทรัพย์สินให้รวบรวมภาพจากกล้องวงจรปิดไปแจ้งตำรวจ

หลังจากทำทุกอย่างนี้เสร็จเรียบร้อยแล้วเธอก็ขึ้นเฟอร์รารีสีแดงอีกคันที่ปกติไม่ค่อยได้ขับเดินทางไปบริษัทตามปกติ

น่าเสียดายที่ในตารางงานอันยุ่งวุ่นวายของวันนี้ได้ถูกลิขิตมาแล้วว่า

จะต้องถูกใครบางคนขัดขวาง ไม่อาจทำงานอย่างสงบใจได้

เวลานี้ผู้ชายที่มีใบหน้าที่หล่อเหลาคนหนึ่งกำลังนั่งอยู่ฝั่งตรงข้ามโต๊ะกว้างของเธอ กินเวลาอันแสนมีค่าของเธอด้วยถ้อยคำจริงใจและปรารถนาดีไปสิบนาทีกว่าแล้ว

"เชียวเชียว ผมเองก็ไม่อยากให้คุณถูกคนเสียสติบางคนทำร้าย... ดังนั้นพวกเรารีบหย่ากันโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ดีกว่านะ วางใจได้ทรัพย์สินระหว่างการจัดงานของพวกเขา ผมจะยกให้คุณทั้งหมดเลย ผมไม่เอาแม้แต่เฟิน* เดียว..."

คำพูดนี้พูดออกมาอย่างใจกว้างและอดทน ต่อให้ถูกบันทึกเสียงเก็บไว้เป็นหลักฐานก็ไร้ที่ติ

ฟังคำพูดนี้แล้วอู่เชียวก็เสียผมสั้นให้ดูเรียบร้อย ในที่สุดก็เงยหน้าขึ้นมาจากโน้ตบุ๊ก ดวงตากลมโตมองเจิงผ่าน...สามีที่อยู่กินกับเธอมาห้าปีด้วยแววเยาะหยันเต็มเปี่ยม

พอเห็นเขาตอนนี้เธอก็รู้สึกจากใจจริงว่าผู้ชายคนนี้น่าตาดีมาก ไม่แปลกที่ตอนนั้นเธอจะเลอะเลือน ไม่ยอมเชื่อฟังคำห้ามปรามของพ่อ ยืนกรานจะแต่งงานกับเด็กหนุ่มปอนๆ คนนี้ที่ตอนนั้นยากจนข้นแค้น

กาลเวลาใจกว้างกับผู้ชายมาโดยตลอด หลายปีที่ผันผ่านอย่างรวดเร็ว ทำให้ใบหน้าที่หล่อเหลาเป็นทุนเดิมของผู้ชายดูมีเสน่ห์เข้มข้นลึกล้ำยิ่งขึ้น อย่างที่ไม่อาจมีในวัยเยาว์

จากสายตามือของอาซีพออย่างอู่เชียวเชียว เจิงผ่านเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จที่สุดเท่าที่เธอเคยขึ้นมา หากขัดเกลาและยกระดับฝีมือด้านการแสดงไปเรื่อยๆ ก็สามารถโด่งดังไปจนถึงวัยหกสิบปีได้

* เฟิน เป็นหน่วยเงินชวาก่อน โดย 10 เฟินเท่ากับ 1 เซียน 10 เซียนเท่ากับ 1 ตำลึง

โดยไม่มีคามกดดันใดๆ

แต่สิ่งที่ทำให้ผู้จัดการคาราอย่างเธอภาคภูมิใจที่สุดคือคนร่วมเตียง
คบคิดกับคนนี้ นอกเหนือจากเสน่ห์และมีมือด้านการแสดงที่ก้าวหน้าขึ้น
พร้อมกาลเวลาแล้ว ยังมีเสน่ห์เหลี่ยมที่ใช้บังคับให้ภรรยาและยอมแพ้
ซึ่งเตรียมการมาอย่างยาวนาน

นอกจากนี้สามีที่รักของเธอไม่ได้มาคนเดียว ยังมีเด็กสาวหน้าตาน่ารัก
ท่าทางอ่อนหวานคนหนึ่งนั่งอยู่ข้างเขาด้วย อีกฝ่ายสวมชุดสีขาวไว้ผมยาว
แผ่กลิ่นอายความเยาว์วัยออกมาทั่วร่าง

เด็กสาวคนนี้เป็นผู้ช่วยของเจิ้งฝาน ซึ่งตอนนี้กำลังจะได้รับเกียรติ
ให้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้จัดการคนใหม่ของเขา...ไปจื้อวี่

อู่เซียวเซียวมองชายหญิงตรงหน้าคู่นี้ พยายามข่มโทสะที่ทะลักขึ้นมา
ในใจไม่หยุด ก่อนจะถอดแว่นตา ลูบสันจมูกพลางเอ่ยอย่างเย้ยหยัน

"เจิ้งฝาน ถ้าคุณพูดมาตรงๆ ว่าจะหย่ากับฉันและยกเลิกสัญญา
ฉันไม่มีทางคัดค้านหรอกนะ ทำไมต้องเล่นตลกตีกกับฉัน แอบวางแผนซื้อตัว
มือรับจ้างโพสต์ทำสงครามน้ำลายแบบนี้ด้วย"

เจิ้งฝานมีสีหน้าสงบนิ่ง นั่งบนเก้าอี้หมอนอย่างงามสง่า ขายาวไขว่กัน
มองสำรวจภรรยาที่อยู่อีกฝั่งของโต๊ะ

แม้ช่วงนี้อู่เซียวเซียวจะมีเรื่องมากมายรัดตัวจนหัวหมุน แต่เสื้อสีขาว
กระโปรงสีเทา ผสมผสานที่ดัดลอนเล็กน้อยช่วยตกแต่งใบหน้าของเธอที่ได้
สัดส่วนงดงามมาแต่เดิมได้เป็นอย่างดี ดวงตาโตดำขลับและจมูกโด่งนั้น
ก็มีเสน่ห์น่ารักอย่างบอกไม่ถูก

ผู้หญิงวัยสามสิบสี่ปีที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน มีเสน่ห์
มีสง่าราศีในทุกอิริยาบถนั้นไม่ใช่สิ่งที่เด็กสาวจะเทียบเทียมได้

พูดจากใจจริง ถึงแม้คู่เขียวเขียวจะแก่กว่าเขาหกปี แต่เธอก็ยังคงงดงามสะกดใจ ตอนนั้นที่เขาตามจีบเธอโดยไม่สนระยะห่างของอายุนอกเหนือจากที่เธอเป็นเจ้านายของเขาแล้วก็เป็นเพราะเธอดึงดูดใจเขาจริงๆ

แต่ต่อให้ผู้หญิงงามสง่าสักเพียงใด เมื่อกลายเป็นภรรยาของตนแล้ว นานวันเข้าย่อมหมดรสชาตสดใหม่ ทว่าความตื่นเต้นที่จางหายไป เหตุผลแท้จริงที่ทำให้เจิงฝานอยากหย่า

ขณะที่เจิงฝานนับวันยิ่งโด่งดังขึ้นเรื่อยๆ เขาก็เริ่มรู้สึกที่ตนเองหยุดอยู่ที่เดิม ถูกกักขังอยู่กับการแต่งงาน

ตอนนั้นเขาตัดสินใจแต่งงานอย่างวู่วามเกินไป! มาตอนนี้เขารู้สึกว่าเส้นทางข้างหน้าของตนยังอีกยาวไกล และคู่เขียวเขียวอาจไม่ใช่ตัวเลือกที่ดีที่สุดที่เหมาะสมจะเดินเคียงคู่ไปกับเขาต่อ

แต่คู่เขียวเขียวเหมือนไม่เข้าใจว่าช่องว่างที่นับวันยิ่งกว้างขึ้นของพวกเขาทั้งสองได้กลายเป็นช่องว่างที่ไม่อาจข้ามผ่านไปได้แล้ว

เมื่อเผชิญกับการตำหนิของคู่เขียวเขียว เขานึกว่าเธอจะไม่ยอม จึงเอ่ยขึ้นอย่างหมดความอดทน "เรื่องพวกนี้ที่คุณพูดผมไม่รู้เรื่องเลยนะ อาจถูกพนักงานระดับล่างเอาไปเล่าลือกันผิดๆ ก็ได้...ช่างเถอะ ตอนนี้จะมาสืบหาว่าใครชักนำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ไปก็ไม่มีความหมายอะไรแล้ว ถึงยังเฝ้าคุณกับผมก็งานยุ่งมาก เจอกันน้อย ห่างกันเยอะ ในเมื่อหมดใจแล้วเราอยู่ด้วยกันไปจะมีความหมายอะไร เขียวเขียว คุณน่าจะหัดมองไปข้างหน้าบ้างนะ..."

คู่เขียวเขียวที่สะสมพลังงานลบมาทั้งเข้าเริ่มโมโหขึ้นมาบ้างแล้ว เธอไม่อยากฟังคำพูดสยดสยองพวกนั้นของเขาอีกจึงเอ่ยขึ้น

"เจอกันน้อยห่างกันเยอะหรือคุณตั้งใจออกนอกกลุ่มนอกทางกันแน่"

ตอนแรกเห็นแก่ที่คุณเป็นนักแสดงในสังกัดฉัน ฉันตั้งใจว่าจะจัดการ
 อย่างเป็นกลาง พยายามแยกเรื่องส่วนตัวกับเรื่องงานของเราให้ดีที่สุด
 ปกป้องภาพลักษณ์นักแสดงที่ดีของคุณ...แต่คุณไปคนนั้นของคุณใจร้อน
 เกินไปจริง ๆ ดึงดันจะสาธิตโคลนใส่หัวฉันให้ได้"

ไปฉีควีได้ยืนแบบนี่แล้วน้ำตาก็เอ่อคลอขึ้นมาอย่างรวดเร็ว มอง
 คู่เขียวเขียวด้วยท่าทางทำอะไรไม่ถูก "พี่อู๋ เรื่องพวกนี้ที่คุณพูด...ฉันไม่รู้เรื่อง
 เลย ฉันไม่ได้..."

เรื่องมาถึงป่านนี้ คู่เขียวเขียวได้ยืนเด็กสาวเรียกตนว่า 'พี' แล้วก็
 รู้สึกขยะแขยงจริงๆ ถึงเธอจะเป็นผู้จัดการของเจิ้งฝาน แต่เพื่อไม่ให้เขา
 รู้สึกว่าถูกเธอขัดขวางไปเสียทุกอย่างและให้เขาได้มีพื้นที่อิสระ ประกอบกับ
 ความยุ่งวุ่นวายของงานตนเอง เธอจึงปล่อยให้เจิ้งฝานทำอะไรตามสบาย
 มาโดยตลอด

น่าเสียดายที่เจิ้งฝานแสดงเก่งเหลือเกิน แผนการเองก็ล้าลึกมากด้วย
 หากไม่ใช่เพราะเจิ้งฝานเอ่ยปากว่าจะหย่า เธอก็คงไม่สังเกตเห็นว่าเจิ้งฝาน
 กับไปฉีควีคนนี้แอบกินกันลับๆ มานานแล้ว

และเรื่องที่เป็นที่ไปฉีควีแอบซื้อตัวมือรับจ้างโพสค์เป็นสื่ออิสระที่สนิทสนม
 กับคู่เขียวเขียวสองสามแห่งส่งวีแชต* มาบอกเธอเมื่อวาน

ตอนนี้คู่เขียวเขียวก็เลยจะเล่นละครบริสุทธิ์ใส่คู่กับไปฉีควี เธอ
 เอ่ยด้วยสีหน้าเฉยชา "อย่าเรียกพี่ ฉันไม่มีน้องสาวหน้าไม่อายอย่างเธอ เธอ
 บอกว่าเธอไม่รู้เรื่อง แล้วเธอรู้วิธียั่ววนผู้ชายที่แต่งงานแล้ว ปีนขึ้นเตียง
 ผู้ชายที่แต่งงานแล้วอย่างไรร่ายกายได้ยังไง..."

"พอได้แล้ว!"

* วีแชต (WeChat) เป็นแอปพลิเคชันสำหรับสนทนาและส่งข้อความซึ่งเป็นที่นิยมมากที่สุดในจีน

อยู่เขียวเขียวยังพุดไม่จบ เจิงผ่านก็ตัดบทเธอด้วยสีหน้าหมดความอดทน

"ความรู้สึกของคุณกับผมไม่มีทางเอากลับคืนมาได้แล้ว เลิกรากัน แต่โดยดีดีกว่านะ ผมไม่อยากให้คุณทำลายอนาคตและอาชีพของตัวเอง เพียงเพราะความโกรธฉุนๆ ถึงยังงี้ตอนนี้คุณ...ก็ต้องการเงินมาก"

เจ็จนผานพุดเร่องจริง คิลปินในสังกัดบริษัทเอเจนซีของอู่เซี่ยวเซี่ยว
กว่าครึ่งอยู่ในช่วงที่กำลังจะหมดสัญญา อีกทั้งพวกเขายังต้องแต่งงานกัน
อย่างลับๆ แม้แต่คนในวงการก็มีแต่ไม่กี่คนที่รู้เรื่อง รวมไปถึงสงครามน้ำลาย
ก่อนหน้านี้ยังส่งผลกระทบอย่างเลวร้ายต่อภาพลักษณ์ของอู่เซี่ยวเซี่ยว

บรรดาแฟนคลับของศิลปินหนุ่มหล่อวัยรุ่นหลายคนในสังกัดบริษัท ได้รวมตัวกันตั้งกลุ่มช่วยเหลือไอดอลขึ้นมา บอกเล่าความเคียดแค้นชิงชังให้ไอดอลของตนได้รู้ พร้อมขอรับรองพวกเขาจากใจจริงว่าไม่ให้ต่อสัญญา กับบริษัทเอเจนซีของอุ๋นเซียะเซียะ หลีกเลี้ยงมือมารสาวบ้าตณหาที่ย่นมาหาไอดอลของตน

เนื่องจากคู่เขียวเขียวชอบของใหม่เบือของเก่า ชาวกรไลล่า
ศิลปินชายจึงเล้าลือกันหนาหู บรรดาศิลปินชายก็พากันเลี้ยงไม่ให้เกิด
ข้อสงสัย ไปหาบริษัทเอกชนซื้ออย่างเปิดเผยบ้างก็เปิดเผยบ้าง

ตอนนี้เจียงฟานก็เปิดเผยว่าจะฉีกสัญญาและหันไปขอ
บริษัทเอเจนซีใหม่แล้ว

ด้วยความช่วยเหลือด้านการเงินของบริษัทเอเจนซีใหม่ เขา
เอาเงินค่าปรับก้อนใหญ่มาจ่ายให้คู่เที่ยวเขียว นับว่าทำให้ชื่อเสียงผู้ทุจริต
ศิลปินที่ผิดจรรยาบรรณของคู่เที่ยวเขียวกลายเป็นความจริงขึ้นมา

ส่วนการหย่าของศิลปินอย่างเจิ้งผาน ในตอนแรกแม้ไม่ตาย แต่ก็ต้องถูกกลืนหายไปครึ่งขั้น

ทว่าเจิงฝานมีภาพลักษณ์เป็นคนอดทนและสำรวมมาโดยตลอด ประกอบกับภาพลักษณ์หญิงแกร่งของอู่เซียวเซียวที่ชอบบงการและพูดคำไหนคำนั้น ทำให้เขาได้คะแนนสงสารจากแฟนคลับและคนที่ไม่เกี่ยวข้องมากมาย

แล้วช่วงนี้ยังมีภาพที่อู่เซียวเซียวไปปรากฏตัวในงานดื่มสังสรรค์ต่างๆ ทั้งยังโอบไหล่และหลังติดกับผู้ชายหลากหลายแบบเผยแพร่ออกมาทางอินเทอร์เน็ต

ส่วนเหล่าแฟนคลับที่ให้ความสนอกสนใจก็ขุดรูปเจิงฝานช่วงหลายปีมานี้ในสถานการณ์ต่างๆ ขณะที่เขากำลังจ้องมองอู่เซียวเซียวทั้งตอนตั้งใจและเผลอไผล ในดวงตาของเขาเต็มไปด้วยการพะเน้าพะนอเอาใจ นี่จึงเป็นการยืนยันคำพูดแต่ก่อนของเจิงฝานที่ว่า...ในเรื่องความรักเขาไม่เคยใส่ใจอุปสรรคด้านอายุ

เบาะแสทุกอย่างแสดงให้เห็นว่าเจิงฝานไม่ได้เกะผู้หญิงกิน เขาเคยรักอู่เซียวเซียว รักจนสลักลึกเข้าไปในหัวใจ ทั้งยังมีความอดทนและเสียสละ

แต่สาวที่สนิทติดเหล้าติดผู้ชายอย่างอู่เซียวเซียวกลับแตกต่างจากโอป้า* เจิงฝานที่ปกติอยู่แต่บ้านไม่ค่อยไปไหน และไม่ไปร่วมงานเลี้ยงคือเกลียดอย่างเห็นได้ชัด

อู่เซียวเซียวทำลายความรักของเทพบุตรที่ห้าพันปีจะเจอได้สักครั้ง เทพดอกบัวติดหล่มโคลน** ตอนนี้ความเห็นของสาธารณชนยากที่จะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันต่างกันไปในทิศทางเดียวกันที่ว่าอยากให้ท่านเทพ

* โอป้า เป็นคำเรียกพี่ชายในภาษาเกาหลี นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นการเรียกคนที่เป็นผู้ชายได้อีกด้วย

** มาจากสำนวน 'ดอกบัวเกิดจากโคลนตมไม่แปดเปื้อน' อุปมาถึงคนหรือสิ่งที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี แต่ยังสามารถคงความดีงามหรือความบริสุทธิ์ไว้ได้

จะหย่าและหนีไปจากความทรมานของการแต่งงานที่ไม่คู่ควรได้สำเร็จ

ตอนนี้ต้องให้อู่เขียวเขียวหั้นมาตอบได้ ชักนำความเห็นให้ไปในทิศทางที่ว่าเจิงผานนอกใจระหว่างที่เป็นสามีภรรยากันก็ไม่อาจพลิกกระแสวิพากษ์วิจารณ์ได้ มีแต่จะยิ่งทำให้ใครต่อใครสงสัยเจิงผานมากขึ้นเท่านั้น

ถึงอย่างไรเมื่อเทียบกับอู่เขียวเขียวหญิงแกร่งที่เห็นในโลกวัยสามสิบสี่ปีแล้ว คุณหนูไปเด็กสาวแสนสวยที่อ่อนกว่าเจิงผานสามปี เพิ่งจบมหาวิทยาลัย งามสง่าน่ารัก อ่อนโยนและบริสุทธิ์ต่างหากที่คู่ควรกับเทพเจิง

เจิงผานมีคุณหนูไปที่ร้านขายและทรงอิทธิพลคอยสนับสนุนอย่างลับๆ อยู่ ต่อให้หย่าออกมาตัวเปล่าก็ย่อมมีกำลังสู้คิกน้ำลายศึกนี้จนชนะอู่เขียวเขียวแน่นอน

เมื่อการเจรจาล้มเหลว เทพเจิงกับผู้จัดการท่าทางบอบบางคนใหม่ก็เดินออกไปด้วยสีหน้าเย็นชา

หลังจากนั้นเส้นเยี่ยวรองประธานบริษัทและพาร์ตเนอร์ทางธุรกิจมาหลายปีของอู่เขียวเขียวก็เดินเข้ามา มองเพื่อนสนิทที่ทำงานต่อด้วยสีหน้าสงบนิ่งอย่างเป็นกังวล อดเอื้อมมือไปปิดโน้ตบุ๊กของอีกฝ่ายไม่ได้ก่อนจะเอ่ยขึ้น

"เลิกแก้งทำเป็นเยือกเย็นได้แล้ว ฉันร้อนใจจะแย่แล้วนะ ตอนนั้นเตือนเธอแล้วว่าอย่าแต่งงานกับเขา ถึงจะแต่งงานก็ต้องจัดให้ใหญ่โตให้คนรู้ว่าเธอทุ่มเทเสียสละแค่ไหน...ตอนนี้เป็นไงละ เลี้ยงหมาป่าตาขาว*

* หมาป่าตาขาว หมายถึงคนอกตัญญู คนเนรคุณ

จนอ้วนท้วนแข็งแรงแล้วกลับมาแฉ่งกั๊ด พูดว่าเธอท้องหลอกๆ เพื่อบีบบังคับให้
แต่งงานด้วย! นอกใจระหว่างที่เป็นสามีภรรยากัน...อูย! ถ้าไม่ใช่เพราะมัน
มดลูกเธอจะเสียหายและมีลูกยากมาจนถึงตอนนี้ได้ยังไง"

เส้นเย็บเป็นทั้งพาร์ตเนอร์ทางธุรกิจและเพื่อนสนิทของอู๋เซียวเซียว
มาหลายปี ย่อมรู้ความลับของสามีภรรยาคู่นี้เป็นอย่างดี พอพูดไปเรื่อยๆ
เธอก็ยิ่งโมโห

"ไหนจะว่าเธอว่าทั้งติดเหล้าทั้งบ้าผู้ชายอีก แล้วมันบริสุทธิ์ผุดผ่อง
เหมือนดอกบัวเหมือนเทพบุตรนักหเรอ ถ้าไม่ใช่เพราะเธอไปผูกมิตรทุกที่
ดื่มจนเลือดออกในกระเพาะอาหารเพื่อหา路子ให้มันอย่างสุดกำลัง มัน
จะอยู่อย่างสุขสบายไร้กังวลดังเป็นพลุแตกหเรอ ใจคนหน้าไม่อาย
ได้ประโยชน์แล้วมาเสแสร้งทำตัวเป็นเหยื่อ ตอนนั้นถ้าไม่ใช่เพราะมันตามจับ
อย่างหน้าด้านหน้าทน เธอไม่มีทางแต่งงานกับนักแสดงระดับล่างที่จนกรอบ
ถึงขั้นที่ต้องอดมือกินมือหเรอ เธอน่าจะฟังพ่อเธอตั้งแต่แรก แต่งงานไปเป็น
คุณนายบ้านคนรวยซะ!"

2

เมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนที่สนิทกันมาหลายปี อู๋เซียวเซียวก็ไม่จำเป็นต้องปิดบังอะไร เธอพึ่งพนักเก้าอี้อย่างหมดเรี่ยวแรง ในที่สุดใบหน้างามก็เผยอารมณ์หลุดออกมา

เธอคิดมาตลอดว่าตนเองแข็งแกร่ง สามารถรับมือกับทุกอย่างคนเดียวได้ เดินอยู่ในเมืองใหญ่ หากมีฝีมือจะทำอะไรก็ง่ายดาย

แต่ความเป็นจริงได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าเธอมองโลกในแง่ดีและตามีขอบเขตเกินไป

ความรักกับอาชีพการงานเคยทำให้เธอรู้สึกภาคภูมิใจ แต่ไม่รู้ว่าเธอจัดการมันจนละทิ้งไปหมดตั้งแต่เมื่อไร

ในสังกัดมีนักแสดงจำนวนมาก ทำให้บอสใหญ่อย่างเธอไม่สามารถดูแลสามีได้ทุกเรื่อง เธองานยุ่ง จึงไม่สามารถติดต่อกับเขาได้ตลอดเวลาเหมือนตอนแรกๆ ตารางงานทั้งหมดถูกส่งให้ผู้จัดการและผู้ช่วยที่อยู่

ภายใต้การบังคับบัญชาไปดูแล ดังนั้นจึงทำให้เธอกับเจิงฝานเจอกันน้อย
ห่างกันเยอะ

เธอคิดเสมอว่าเธอจะรับรู้ถึงความทุ่มเทและความเสียสละของเธอ
ทุกอย่าง แต่ยังเป็นความรักที่สดใหม่และมีชีวิตชีวามากเท่าไร อายุของมันก็
ก็ยังสั้นลงเท่านั้น

แล้วก็นึกไม่ถึงเลยว่าผู้ช่วยตัวน้อยที่เข้ามาในบริษัทได้ไม่ถึงปี
อย่างไร้ชื่อวีจะเป็นคุณหนูบ้านรวยที่ปกปิดฐานะที่แท้จริง อีกทั้งยังลุ่มหลง
ในตัวเจิงฝานมานานหลายปี

ปรากฏว่าหลังจากที่ไปซื้อวีดูแลเจิงฝานอย่างใกล้ชิดได้หนึ่งปีก็ไม่รู้ว่า
ทั้งสองคนไปสปาร์กกันตอนไหน

และฟางเส้นสุดท้ายที่ทำให้การแต่งงานซึ่งเปราะบางมานานแล้ว
มุ่งหน้าไปสู่ความล้มเหลวก็คือการจากไปด้วยโรคหัวใจกำเริบเฉียบพลัน
ของพ่อคู่ชีวิต

อุ๋เซินทำธุรกิจมาหลายปี จู่ๆ เงินทุนหมุนเวียนก็ขาดสภาพคล่อง
เพราะตลาดอสังหาริมทรัพย์ซบเซา ผลจากการสร้างข้อบั้งมอลล์ขนาดใหญ่
หลายแห่งพร้อมกันคือเขาเป็นหนี้ธนาคารสูงถึงหลายพันล้านหยวน

จากทายาทตระกูลเศรษฐีรุ่นที่สอง อุ๋เซียวเซียวกลายเป็น
นายหน้าอสังหาริมทรัพย์ใจดำทันควัน ลูกจ้างบริษัทของพ่อมักรวมตัวกัน
ถือป้ายทวงเรียกเงินเดือนอยู่หน้าประตูบริษัทของเธอ รวมถึงทีมวิศวกร
ก่อสร้างแต่ละแห่งที่ช่วยสำรองเงินจ่ายไปก่อนมาตลอด ตอนนี้ก็พากันมา
ทวงเงินค่าก่อสร้างด้วยเช่นกัน

ในไม่ช้าหน้าประตูบริษัทเอเจนซีที่แฟนคลับมารวมตัวกันเป็นประจำ
ก็มักมีคนหลายประเภทรวมกลุ่มกันมาร้องไหวกเหวกไววายวาย ด่าทอสาปแช่ง

ไม่จบไม่สิ้น

เจิงผ่านขอหย่ากับเธอในเวลานี้และเป็นฝ่ายลงมือจัดการก่อน พุดเรื่องแต่งงานลับๆ มาหลายปีพร้อมกับเรื่องน่าเศร้าที่ชักนำให้เกิด กระแสวิพากษ์วิจารณ์จากสังคม ฟังดูตื่นตันกระตุนต่อมน้ำตาของผู้คน เป็นการกระทำที่ฉลาดอย่างยิ่ง

แม้เขาจะคุยโวว่าหายไปตัวเปล่า มอบทรัพย์สินทั้งหมดให้อู่เซียวเซียว แต่ความใจกว้างที่แสดงความเป็นผู้ชายอย่างเต็มที่แบบนี้ก็แลกมาซึ่ง ความเห็นใจจากกระแสสังคม ทำให้ภาพลักษณ์ผู้ชายใจประเสริฐของเขา แข็งแกร่งและได้รับความนิยมสูงขึ้น

ขอแค่ยังเป็นที่ยินยอมอยู่ จะหาเงินเอาทรัพย์สินกลับมาก็แค่รับงาน ฟรีเซ็นเตอร์โฆษณาไม่กี่ตัวเท่านั้น

ในทางกลับกันถ้าเขายังผูกติดอยู่กับอู่เซียวเซียว ต่อให้หา ค่าฟรีเซ็นเตอร์โฆษณามาได้มากแค่ไหนก็ไม่พอโปะหนี้ก้อนโตที่พ่อของ อู่เซียวเซียวทิ้งไว้ให้ ดีไม่ดียังจะถูกเรือใหญ่ที่กำลังจะจมลากเข้าไปในน้ำวน อันเชี่ยวกรากและยากที่จะเป็นอิสระได้อีก

แต่ว่า...เขาวางแผนเก่งเกินไปหน่อยไหม

ตั้งแต่ครั้งปีก่อนเจิงผ่านแอบบอกอู่เซียวเซียวว่าอยากพักผ่อนสักหน่อย ให้เธอเอางานฟรีเซ็นเตอร์โฆษณาและงานต่างๆ ที่อยู่ในมือเขาส่งต่อให้ เด็กใหม่ในสังกัดเธอ

สามีภรรยาพุดคุยกันเป็นการส่วนตัวแล้วคนอื่นรู้ได้อย่างไร เขาเองก็ไม่เคยมีท่าทีว่าจะเปิดเผยเรื่องอยากพักผ่อนต่อหน้าผู้คน นี่จึงเป็นสาเหตุ ให้คนอื่นเข้าใจผิดว่าอู่เซียวเซียวคิดจะควบคุมเจิงผ่าน จงใจตัดช่องทาง ของเขาและดองงานเขา

ตอนนี้ทุกเรื่องเตรียมพร้อมสรรพ เจิงฝานพบคนหนุ่มหลังคนใหม่
ออกไปซื้อข้าวแล้วมาโจมตีคนเก่าอย่างเธอคนนี้อย่างกำเริบเลิບສານ
คิดจะถอนตัวอย่างหมดจดจากการแต่งงานห้าปีนี้

และดูเหมือนว่านอกจากจะเซ็นใบหย่าแต่โดยดี เธอก็ไม่มีทางถอยอื่น
ให้กล่าวถึง

พึงรู้ว่าเธอเป็นผู้จัดการดารา หากปล่อยข้อมูลลับที่เกี่ยวข้องกับเจิงฝาน
ออกไปในเวลานี้ ไม่แยกแยะเรื่องงานกับเรื่องส่วนตัว สาดโคลนใส่สามีก่า
เพื่อทวงความบริสุทธิ์ให้ตนเอง ถึงตอนนั้นกระแสวิกขัณจะรุนแรงยิ่งกว่าเก่า

แล้วในสายตาของนักแสดงคนอื่น ผู้จัดการดาราที่น่ากลัวแบบนี้
ใครยังจะกล้าเอาอาชีพการแสดงของตนเองมาฝากไว้ในมือของคู่เชี่ยวชาญอีก

และเมื่อไรที่อาชีพการงานของคู่เชี่ยวชาญเชี่ยวชาญ พังลง สกูลคู่ที่จุมบ่อโคลน
ก็จะยิ่งเหมือนเกล็ดน้ำค้างซ้ำเติมหิมะขาวโพลน* ไม่เหลือพื้นที่ให้
ประนีประนอม

แม้ความเป็นจริงจะบีบบังคับ แต่ในวัยสามสิบสี่ปีที่มีการแต่งงาน
ล้มเหลว เธอไม่อาจเต็มใจล้มเลิกมาขายโคกเศร้าคร่ำครวญเหมือนผู้หญิง
อายุยี่สิบปีได้

หากมีเวลามาเศร้า เธอก็จะเอามาเศร้ากับพ่อของตนเองที่เป็น
โรคหัวใจกำเริบเฉียบพลัน พ่อรักเธอขนาดนั้น และทำทุกอย่างเพื่อให้
สิ่งที่ดีที่สุดกับเธอเสมอ แต่ในตอนที่ต้องการความช่วยเหลือที่สุด เธอ
กลับทำอะไรเพื่อพ่อไม่ได้เลย

หญิงสาวลูปหยกดำกลมกลิ้งที่คอขึ้นนั้น นี่คือนกที่พ่อได้มาจาก
อารามแห่งหนึ่งใกล้พม่าตอนเธออายุหกขวบ ว่ากันว่าพลังที่สื่อถึงวิญญาณ

* เกล็ดน้ำค้างซ้ำเติมหิมะขาวโพลน เป็นสำนวน หมายถึงอาการหรือสถานการณ์ที่ยิ่งรุนแรงหรือยากลำบากขึ้น

และความเป็นความตายได้

แน่นอนว่าอู่เขียวเขียวไม่มีทางเชื่อเรื่องลึกลับที่เอามาหลอกนักท่องเที่ยวพวกนั้น ตอนที่เธอใส่หยกชิ้นนี้ไว้ตลอดเพียงเพราะเห็นว่านี่คือความทรงจำที่พอทิ้งไว้ให้เธอ

เธอในตอนนี้มีแต่ต้องทำงานต่อไป สะสางเรื่องวุ่นวายในบริษัทและในชีวิต แบกรับภาระเดินหน้าต่อ

และความเศร้าพวกนั้นต่อให้อยู่ต่อหน้าเพื่อนสนิทที่ไม่จำเป็นต้องร้องไห้คร่ำครวญ ตีโพยตีพายเหมือนสะกิดเสียงหลิน*

เธอจึงพยายามควบคุมอารมณ์ที่อัดอั้นอยู่ในใจ ชุบทละครหนาๆ ในมือ เปลี่ยนเรื่องคุยอย่างไม่ใส่ใจ "บทละคร 'ฟุ่มพักจอมราชัน' นี่เธอฟังจริงแล้วหรือ บทแนวฮาเริ่มแบบนี้จะปังหรือ"

เส้นเยียวรู้ว่าอู่เขียวเขียวตั้งใจเปลี่ยนเรื่องคุย แต่ก็ทำได้แค่เห็นใจเพื่อน ไม่พูดแทงใจคำอีก เปลี่ยนมาคุยเรื่องงานแทน

"บทละครนี้ก่อนหน้านี้ฉันอุตส่าห์ไปแย่งมาได้ นิยายต้นฉบับเป็นงานเขียนชื่อดังในเว็บนิยายเว็บใหญ่ ถึงพล็อตจะน่าเบื่อแนวฮาเริ่มแต่ปัจจุบันนักอ่านชอบแนวนี้แหละ พล็อตเลิศ 'ได้รับความนิยมนมาก' ก่อนหน้านี้เธออยากเปลี่ยนแนวให้...เจิงผานไม่ใช่หรือ ฉันก็เลยไปแย่งบทเย็นชาใจดำแบบนี้มาให้..."

อู่เขียวเขียวพลิกเปิดดูบทละคร สองสามวันมานี้เธออ่านนิยายต้นฉบับอย่างเร่งรีบ ความจริงแล้วเมื่อเทียบกับนิยายต้นฉบับ บทละครมีการปรับเปลี่ยนไปมาก เหมาะสำหรับเอามาฉายบนจอโทรทัศน์ แต่น่าเสียดายที่เจิงผานย้ายไปชบบบริษัทเอเจนซีใหม่แล้ว บทนี้ถูกลิขิตไว้แล้วว่า

* สะกิดเสียงหลิน เป็นตัวละครในเรื่องสั้น 'อานวยพร' ของหลู่ซวี่น เป็นสตรีที่ผ่านโศกนาฏกรรมมาอย่างต่อเนื่องเป็นคนชื่อ เวลาพบเจอใครต่อใครก็จะเล่าเรื่องความโชคร้ายของตนเองให้ฟัง

ต้องเปลี่ยนตัวนักแสดง แต่ในหมู่นักแสดงชายภายใต้สังกัดของเธอ คนที่เหมาะสมจะเป็นพระเอกเจ้าเสน่ห์เจโนโลกแบบนี้เดิมทีก็มีไม่มากอยู่แล้ว หากไม่สามารถเข้าถึงบทบาทได้ ยิ่งงานเขียนชื่อดังมากก็ยิ่งย้อนกลับมาทำร้ายนักแสดงอย่างรุนแรง ช่างน่าปวดหัวจริงๆ

อาจเป็นเพราะรู้ว่าคู่เขียวเขียวกำลังลี้เล จู่ๆ เส้นเยวียกก็มีสีหน้าสดชื่น ขึ้นมาทันตา เธอลดเสียงลงแล้วเอ่ยขึ้น

"เธอลองเดาซิ ช่วงนี้มีเทพระดับซูเปอร์สตาร์คนไหนที่ติดต่อฉันมา สนใจจะเซ็นสัญญาฉบับกับบริษัทเรา"

คู่เขียวเขียวเล็กคิ้ว นึกไม่ออกว่ามีเทพองค์ไหนในวงการที่ล้ำกระโดดลง ปลักโคลนของมารสาวบ้าตั้นหาการเงินล้มละลายอย่างเธอในยามวิกฤตนี้

เส้นเยวียกเก็บท่าทางลึกลดไม่อยู่ เอ่ยขึ้นว่า "ซูเปอร์สตาร์เซ็นหยวน! เธอดูสิ เธอยังไม่ถือว่าดวงชวายนะ ยามลับหงมีคนส่งหมอนมาให้หนู* พระเอกเรื่อง 'ฟุ่มพักจอมราชัน' เหมาะกับเซ็นหยวนพอดีเลย!"

ตอนนี้คู่เขียวเขียวตกใจเข้าแล้วจริงๆ

จะว่าไปแล้วระดับของเซ็นหยวนอยู่เหนือเจิงฝานไปไกลมาก

ซูเปอร์สตาร์หนุ่มคนนี้น่าหายจากจอโทรทัศน์ไปนานแล้ว เขา มุ่งมั่นอยู่กับภาพยนตร์ฟอร์มยักษ์ของตะวันตก มีหน้าซ้ำยังเป็นกรรมการ ประจำในเทศกาลภาพยนตร์อีกมากมาย

แม้บางครั้งเซ็นหยวนจะรับงานฟรีเซ็นเตอร์โฆษณาแบรนด์หรู ระดับแนวหน้าอยู่บ้าง แต่เวลาส่วนใหญ่มักผลุบๆ โผล่ๆ ไม่สนใจที่จะเปิดเผยตัวต่อสาธารณะบ่อยๆ เพื่อรักษาความฮอตเหมือนอย่างเจิงฝาน

ดังนั้นที่เส้นเยวียกบอกว่าเซ็นหยวนยอมลดค่าตัวมาอยู่ภายใต้สังกัด

* ยามลับหงมีคนส่งหมอนมาให้หนู หมายถึงได้ในสิ่งที่ต้องการพอดี

บริษัทเอเจนซีของพวกเขาที่ดูแลศิลปินดารามีฐานแฟนคลับเยอะเป็นหลัก จึงเป็นเรื่องที่คาดไม่ถึงจริงๆ

ที่สำคัญที่สุดคือจะว่าไปแล้วผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเซินหยวนก็นับว่ายังเป็นคนที่เคยรู้จักกันมาก่อน

ตอนนั้นผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวข้องตั้งบริษัทเอเจนซีภายใต้การสนับสนุนด้านทุนทรัพย์จากพ่อ เซินหยวนกับเจิงฝานเป็นนักแสดงที่เธอเซ็นสัญญาด้วยเป็นครั้งแรก

แต่ตอนนั้นผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเจิงฝานแอบคบกันอยู่ จึงมีความลำเอียงในเรื่องงานอย่างเลี่ยงได้ยาก เธอปฏิบัติต่อเซินหยวนอย่างเย็นชา ประกอบกับเซินหยวนมีนิสัยแปลกๆ เข้ากับคนอื่นยาก จึงทำให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับนิสัยว่าง่ายเป็นมิตรของเจิงฝาน

หลังจากปะทะกันในเรื่องงานสองสามครั้ง ทำให้ผู้เกี่ยวข้องยิ่งไม่ชอบเซินหยวนเข้าไปใหญ่ เด็กใหม่อย่างเขาในตอนนั้นย่อมไม่ได้รับการดูแลเป็นพิเศษอะไรจากบริษัท

ต่อมาเซินหยวนหมดสัญญาหนึ่งปีแล้วเปลี่ยนไปอยู่กับบริษัทเอเจนซีอื่น เนื่องจากการแสดงของเขาเข้าขั้นและเข้าตาผู้กำกับชื่อดัง เล่นภาพยนตร์ม้ามีต้นทุนต่ำทำรายได้ถล่มทลายทั่วโลกเรื่องหนึ่ง นับจากนั้นก็ดังเปรี้ยงปร้างประสบความสำเร็จในชั่วข้ามคืน ได้รับการสนับสนุนและการยกย่องอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ไม่ใช่นักแสดงที่คนธรรมดาอย่างเธอจะแตะต้องได้มานานแล้ว

แต่ตอนนี้เซินหยวนตั้งใจจะกลับมายังบริษัทเอเจนซีที่กำลังอ่อนแอของเธอ

ซูเปอร์สตาร์คนนี้ตั้งใจจะเป็นเทพผู้ช่วยให้ปวงชนข้ามพ้นห้วงทุกข์
อย่างนั้นหรือ หรือจะมาเยาะเย้ยพี่สาวดวงซวยอย่างฉันคนนี่ที่กำลังจะหย่า
กันแน่

อู๋เซียวเซียวคิดใคร่ครวญอย่างละเอียด รู้สึกว่าน่าจะเป็นอย่างหลัง
มากกว่า ถึงอย่างไรในช่วงเวลาหลายปีมานี้ สองสามครั้งที่เธอพบกับ
เฉินหยวนล้วนไม่น่าพึงพอใจนัก

ความใจแคบและความปากร้ายของเฉินหยวนได้เปลี่ยนความเข้าใจ
ต่อขอบเขตความชั่วร้ายของผู้ชายให้เธอใหม่ครั้งแล้วครั้งเล่า...แน่นอนว่า
ความเข้าใจที่เธอมีต่อสิ่งมีชีวิตอย่างผู้ชายนี้ เดิมทีก็เรียกได้ว่าตื้นเขิน

สามีที่เธอแต่งงานด้วยอย่างลับๆ มาห้าปีทำให้เธอตระหนักรู้ถึง
ระดับความโง่เขลาของตนเองในการแยกแยะผู้ชายเฮงซวยในด้านชีวิตรัก

ดังนั้นถึงมะกอกที่ดูเหมือนมีไมตรีที่เฉินหยวนยื่นมาให้ อู๋เซียวเซียว
จึงไม่อาจรับไว้ เธอจะได้ไม่ต้องไปกระตือรือร้นพูดคุยกับเขา แล้วสุดท้าย
กลับได้มาซึ่งการเยาะเย้ยจากเฉินหยวน เป็นสุนัขจวนตรอกที่ถูกผู้คน
หัวเราะเยาะ เป็นคางคกที่ร่านกินเนื้อซูเปอร์สตาร์*

งานของทั้งวันสิ้นสุดลงท่ามกลางท้องฟ้าที่มีดครึ้มหม่นมัว

เธอเอาบทละครใส่กระเป๋าเอกสาร ตั้งใจว่าจะเอากลับบ้านไปอ่านต่อ
อีกสักหน่อยเพื่อพิจารณาคัดเลือกนักแสดง จากนั้นเธอก็มาเอารถ
ที่โรงจอดรถชั้นใต้ดินของบริษัท จะกลับไปเยี่ยมแม่ที่บ้านสกุลอู๋

แต่ที่โรงจอดรถชั้นใต้ดินซึ่งอยู่ห่างออกไปไกล เธอเห็นผู้ชาย
ร่างสูงใหญ่คนหนึ่งยืนพิงข้างรถเธอ

* มาจากสำนวน 'คางคกที่ร่านกินเนื้อหงส์' หมายถึงอยากได้อะไรถึงเกินเอื้อม

แม้ฝ่ายนั้นจะสวมหมวกเก็บและใส่แว่นกันแดด แต่อู๋เซียวเซียว
ยังจำมุกโด่งๆ และกลีบปากที่ดูเย็นชานิดๆ นั้นได้ ผู้ชายที่ยืนฟังข้างรถ
เธอคนนี้เป็นใครเชียวหนอ ซูเปอร์สตาร์ผู้ยืนอยู่บนหอคอยสูงเทียมเมฆ

อู๋เซียวเซียวชะงักฝีเท้าด้วยความประหลาดใจเล็กน้อย ไม่เข้าใจว่า
เหตุใดเธอคนหยวนถึงมาปรากฏตัวที่นี่

เชินหยวนเห็นอู๋เซียวเซียวที่แต่งตัวด้วยกระโปรงทรงดินสอสีเทา
เดินมา เขามองสำรวจขาวยาวของหญิงสาวที่ถูกรองเท้าส้นสูงหกนิ้วขบแน่น
ให้ดูตรงแหวนอย่างเชื่องช้าและเสียมารยาท ก่อนจะมองดวงตาที่ปกปิด
ความเหนื่อยล้าเอาไว้ไม่ค่อยมิดของหญิงสาวแล้วเอ่ยช้าๆ

"ขึ้นรถแล้วค่อยคุยกัน"

ความสุขุมเยือกเย็นของการเปลี่ยนจากแขกมาเป็นเจ้าบ้านแบบนี้
เหมาะกับบุคลิกหยิ่งยโสของเชินหยวนมาก และเป็นการเตือนอู๋เซียวเซียว
อีกครั้งว่าผู้ที่อยู่ตรงหน้านี้กลายเป็นเทพไปแล้ว ไม่ใช่เด็กหนุ่มแปลกๆ
ที่จ้องเธอโดยไม่พูดไม่จาอยู่หน้าโต๊ะทำงานของเธอ ปลอ่ยให้เธอพูดเยาะเย้ย
ตามใจชอบในตอนนั้นอีกแล้ว

อู๋เซียวเซียวเองก็ค่อนข้างแปลกใจอยู่เหมือนกัน ไม่รู้ว่าเชินหยวน
คิดอะไรอยู่ เธอจึงเปิดประตูขึ้นรถพลงพุดกับเชินหยวน

"ตอนนี้ฉันมีแต่เรื่อง ไม่รู้ว่าแถวบริษัทมีปาปารazziของสื่อตามอยู่
หรือเปล่า ถ้าคุณไม่กลัวติดร่างแหไปด้วยก็ขึ้นรถสิ"

อู๋เซียวเซียวพูดเรื่องจริง แต่เห็นได้ชัดว่าไม่ได้ทำให้ซูเปอร์สตาร์เชินหยวน
คนนี้ถอยหนี เขาแค่ยกมุมปากอย่างเย้ยหยัน ก่อนจะเปิดประตูฝั่งที่นั่งข้างคนขับ
แล้วขึ้นมานั่งข้างอู๋เซียวเซียว

พอได้กลิ่นน้ำหอมอ่อนๆ ของผู้ชายไทยเข้ามาในรถ คิ้วของอู๋เซียวเซียว

กัษมวดเล็กน้อย

นี่เป็นน้ำหอมกลิ่นที่ผู้ชายใช้ กลิ่นสะอาดและสดชื่น ทำให้จิตใจ
ผ่อนคลาย

แม้จะเป็นน้ำหอมผู้ชาย แต่นี่ก็เป็นน้ำหอมที่ผู้หญิงชอบใช้ที่สุด
เธอชอบฉีดน้ำหอมกลิ่นนี้ทุกวัน

นี่ไม่ถึงว่าวันนี้เซนหยวนจะฉีดน้ำหอมกลิ่นนี้เหมือนกัน เพียงแต่
กลิ่นไม่เหมือนกัน มันผสมกลิ่นกายที่แตกต่างกัน จึงออกมาเป็นบรรยากาศ
ที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

กลิ่นหอมแบบเดียวกันอบอวลมาจากร่างของซูเปอร์สตาร์ที่โด่งดัง
ด้วยความทะนงตนมาโดยตลอดให้กลิ่นที่แฝงการรุกรานจู่โจมอย่างบอกไม่ถูก

3

อู่เขียวเขียวเปิดกระจกรถเล็กน้อยด้วยสีหน้าเรียบเฉย ให้กลิ่นค่อยๆ ระบายออกไป จากนั้นสตาร์ทรถ เขี่ยบังคับเร่งขับเคลื่อนสปอร์ตออกไปจาก โรงจอดรถของตึกสูง

"ว่ามาสิ มาหาฉันมีธุระอะไร" อู่เขียวเขียวหมุนพวงมาลัย อย่างคล่องแคล่วพลาংเอ๋ยตาม

เดินหยวนยืนนิ้วเรียวยาวไปเหยียดดูตาที่เขวนอนอยู่เหนือหน้าปัดรถเล่น จากนั้นก็ถามขึ้นอย่างไม่ใส่ใจ "คุณทำเรื่องหย่ากับเจิงฝานเรียบร้อยแล้ว หรือยัง"

อู่เขียวเขียวเผยอกลิบปากสีแดงเล็กน้อย ก่อนจะเลิกคิ้วแล้ว หันหน้าไปมองเทพบุตรซูเปอร์สตาร์ตัวท็อปในรอบหมื่นปีที่นั่งอยู่ข้างๆ รู้สึกว่าเขาไม่น่าจะถึงขั้นรับงานปาปารัซซีมาสืบหาความจริงเกี่ยวกับ เรื่องซุบซิบของเธอ

แต่น้ำเสียที่ไม่แยกแยะสูงต่ำและความสนทนมหินหางแบบนั้น
ชวนให้รู้สึกหั่นไส้จริงๆ ต่อให้เป็นจิ้งจอกเผ่าที่คลุกคลีในวงสังคม
มาหลายปีอย่างอู่เซียวเซียวก็ยังไม่รู้สึกเอือมระอา เธอจึงเลิกทักทายด้วย
มารยาทอันแสนส่างแล้วถามขึ้นอย่างไม่เกรงใจ

"นี่เป็นเรื่องส่วนตัวของฉัน เกรงว่าจะไม่เกี่ยวกับคุณซินนะคะ!"

หลายปีมานี้ข่าวลือเกี่ยวกับภูมิหลังครอบครัวของเฉินหยวนนั้น
คลุมเครืออย่างยิ่ง มีคนบอกว่าเบื้องหลังเขามีอำนาจมากไม่สามารถสืบค้น
ได้

ทั้งยังมีคนบอกว่าเขามีเศรษฐกิจที่ใหญ่อลังการ สรุปรว่าเขา
เป็นธำรงน้ำใสในวงการบันเทิง ไม่เคยปากกัตตีนถีบในวงการบันเทิง
อย่างทุ่มสุดตัวมากนัก ใช้ชีวิตราวกับเทพเซียนที่ไม่มีใครรู้ว่าหายตัวไป
อยู่ที่ใด

แต่อู่เซียวเซียวที่รู้จักวิถีของวงการบันเทิงดีกลับคิดว่าในวงการ
มีคนใส่อะไรได้ง่ายเสียทีเดียว

เฉินหยวนรุ่นราวคราวเดียวกับเจิงฝาน ตอนนั้นก็ไม่เห็นว่าเขา
จะเปิดเผยเบื้องหลังของตนเอง แต่โอกาสที่ได้มาหลังจากนั้นกลับอยู่เหนือ
เจิงฝานไปไกล

อู่เซียวเซียวคิดว่าเขาน่าจะเป็นแบบข่าวอย่างหลัง และความช่วยเหลือ
จากเบื้องหลังเองก็ไม่ใช่เล็กๆ ด้วย

ตอนนั้นเจิงฝานมีสายตาแหลมคมแตกต่างจากคนอื่น ดูออกว่า
คุณหนูบ้านรวยมาตรฐานสูงเป็นอย่างไร และผู้หญิงที่ยังไม่แต่งงานเสียที่
อย่างอู่เซียวเซียวนั้นแม้ดูเหมือนจะฉลาดหลักแหลม แต่ความจริงแล้ว
กลับโง่เขลาซื่อป้อในเรื่องของความรัก เขาจึงตัดสินใจว่าจะเอาอกเอาใจ

และตามจีบเธอ จนได้ผู้สนับสนุนทางการเงินที่ปั้นเขาให้โด่งดังอย่าง
สุดความสามารถและกระยาควบผู้จัดการที่ทำงานหนักอย่างเธอคนนี้มาครอง
นับจากนั้นเจ๊ผานก็เดินทางอ้อมมากมายโดยไม่จำเป็นต้องเป็นอนโคณ
จนโด่งดังเป็นพลุแตก

ส่วนเบื้องหลังของเฉินหยวนไม่รู้ว่ามีพี่สาวพี่ชายผู้ร่ำรวยรู้ใจ
คอยสนับสนุนอยู่กี่คน ถึงทำให้เขาประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็วได้เช่นนี้

อู่เซียวเซียวในตอนนีพ้อเห็นผู้ชายที่เกาะผู้หญิงกินซึ่งอ่อนวัยกว่าตน
ก็รู้สึกเบื่อเต็มทน มีหน้าซ้ำยังเป็นเฉินหยวนที่เป็นศัตรูกับเธอมาโดยตลอดอีก

แต่เฉินหยวนกลับเคยชินกับน้ำเสียงแยๆ ที่อู่เซียวเซียวพูดกับเขา
เป็นการส่วนตัว อาจเป็นเพราะช่วงนี้ประสบการณ์อันน่าอนาถของ
อู่เซียวเซียวสร้างความสำราญใจให้แก่เขา ชายหนุ่มจึงไม่เปลี่ยนสีหน้า
อย่างหาได้ยาก

เขายังคงเอ่ยด้วยท่าที่สบายๆ "สถานการณ์การแต่งงานของคุณ
ย่อมเกี่ยวกับผม ถ้าการแต่งงานของพวกคุณยังมีผลอยู่ ผมก็ไม่สะดวกใจ
ที่จะเอาเงินไปลงทุนในบริษัทของคุณ และหากทรัพย์สินระหว่างการแต่งงาน
ของพวกคุณไม่ได้ถูกจัดการให้เรียบร้อยจะไม่เท่ากับว่าผมตัดชุดแต่งงาน
ให้เจ๊ผาน* ฟรีๆ เหนอ..."

ตอนนี้อู่เซียวเซียวประหลาดใจยิ่งกว่าเดิมเสียอีก หากที่เฉินหยวน
พูดมาเป็นเรื่องจริงก็เท่ากับว่าเขาจะส่งถ่านกลางหิมะ** ช่วยเธอให้
เดินออกมาจากสถานการณ์ที่ขาดแคลนเงินทุนอย่างนั้นเหอ

อู่เซียวเซียวรู้สึกว่ามันเยอะใส่ไส้ขึ้นบั้อเริ่มร่วงตกลงมาจากท้องฟ้า***

* มาจากสำนวน 'ตัดชุดแต่งงานให้ผู้อื่น' หมายถึงลำบากเพื่อผู้อื่น แต่ไม่เกิดประโยชน์อะไรต่อตนเอง หรือ
ทำเรื่องที่เหนื่อยเปล่า

** ส่งถ่านกลางหิมะ หมายถึงหยิบยื่นความช่วยเหลือให้ในยามที่ขาดแคลนหรือคับขันพอดี

*** มาจากสำนวน 'ขนมเยาะร่วงตกลงมาจากท้องฟ้า' อุปมาถึงการมีสิ่งดีๆ เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด

กระแทกแรงเกินไป ทำให้วิ่งเวียนตาลาย เธอจึงเอ่ยถามอย่างระมัดระวัง

"ทำไม...คุณต้องทำแบบนี้ด้วย เงินที่พ่อฉันเป็นหนี้อยู่เป็นเงินหลายพันล้านนะ ไม่ใช่หนี้ที่คุณจะปิดได้หรอก"

เซินหยวนไม่สะดุ้งสะเทือนกับตัวเลขจำนวนมหาศาลในคำพูดของเธอ แค่อบเรียบๆ ว่า "เรื่องพวกนั้นไม่มีปัญหา...คุณกับเจิงฝานหย่ากันหรือยัง"

อู๋เซี่ยวเซี่ยวไม่คิดว่ามีเรื่องอะไรที่ต้องปิดบังคนที่รู้เรื่องภายในอย่างเขา จึงตอบไปว่า "ยังไม่ได้...ฉัน..."

เซินหยวนขมวดคิ้วแล้วตัดบทคำพูดของเธอที่ยังพูดไม่ทันจบ "ถึงขั้นนี้แล้วยังไม่หย่าอีก คุณขาดแคลนผู้ชายมากหรือ เจอขยะชิ้นหนึ่ง คุณกลับเห็นเป็นของล้ำค่า!"

น้ำเสียงที่น่ารังเกียจแบบนี้เป็นของเซินหยวนคนปากร้ายซึ่งอู๋เซี่ยวเซี่ยวคุ้นเคยดี

เมื่อนึกถึงท่าทีของเขาในสองสามครั้งที่เจอเธอก่อนหน้านี้ อู๋เซี่ยวเซี่ยวก็มีแต่อยากจะแค้นหัวเราะ

ไม่รู้ว่าเพราะเซินหยวนคนนี้มีใจพยาบาทหรือเปล่า ถึงได้ทำตัวเหลวไหลไร้สาระยิ่งกว่าแต่ก่อน

ล่าสุดตอนเจอกันที่คลับส่วนตัว เขาคงดื่มมากเกินไป จึงเข้าใจผิดคิดว่าเธอเป็นเพื่อนผู้หญิงที่เขาพามาด้วย ถึงขั้นกอดเธอในมุมมืดและเกือบจะจูบเธอแล้ว

ผู้ชายล้วนมีความอยากเอาชนะสิ่งมีชีวิตที่มีระดับต่ำกว่า บางทีในสายตาของเซินหยวน การนอนกับอดีตเจ้านายอย่างเธออาจช่วยลบล้างความอับอายในตอนนั้นได้ ตอนนั้นเขาถึงกับใช้เล่ห์เหลี่ยมเอาเงินทุนมหาศาลมาล่อลวงเธอ! เขาเห็นเธอเป็นเด็กสาวอ่อนต่อโลกอย่างนั้นหรือ

ตอนนี้เห็นเขามีท่าทางก้าวร้าวแบบนี้ อยู่เฉยๆเฉยๆก็ตัดสินใจว่าจะเปิดโปงความคิดสกปรกของเขา จงใจทอดเสี่ยงให้หนุ่มฉกรรจ์ขึ้น

"ทำยังไงดีล่ะ ในสายตาดันถึงเป็นขยะก็ดีกว่าคุณแล้วกัน! คุณเห็นวางใจได้ค่ะ ถึงชาตินี้ฉันอยู่เฉยๆจะแต่งไม่ออกก็ไม่เป็นทางนำพาหายนะมาให้ซูเปอร์สตาร์อย่างคุณเห็นหรือค่ะ ดังนั้นเรื่องของฉัน คุณกรุณาอย่าได้เป็นกังวลไปเลย!"

เธอรู้สึกได้ว่าตัวท็อปที่ได้เจอในวันนี้จะมีหลายคนเกินไปแล้ว ก่อนหน้านี้นั้นเป็นเจ๊ผานกับยายมือที่สามสกุลไป ต่อมาก็คือเป็นซูเปอร์สตาร์ที่พูดอะไรไม่รู้เรื่องคนนี้อีก ชีวิตคนสันนิษฐานเดียว ทำไมเธอจะต้องสนใจคนชั่วด้วย

เธอหักพวงมาลัยเข้าข้างทาง เตรียมจะจอดรถแล้วถีบซูเปอร์สตาร์ที่นั่งอยู่ข้างๆ คนนี้ลงไปเสีย

น่าเสียดายที่ซูป'ตาร์เห็นหยวนไม่รู้ว่าตนเองทำให้อีกฝ่ายรำคาญ อาจเพราะน้ำเสียงดูแคลนของอยู่เฉยๆจะแต่งไม่ออกที่สะสมในใจเขามาหลายปีจนระงับไม่อยู่ เขาจึงพูดอย่างปากร้ายอีก

"คุณดูเหมือนฉลาดนะ แต่จริงๆ แล้วเรื่องของตัวเองกลับมองไม่ทะลุปรุโปร่งสักอย่าง ตอนนั้นถ้าไม่ใช่เพราะอาศัยความฉลาดเล็กๆ น้อยๆ และกำลังทรัพย์ของพ่อคุณ ในวงการบันเทิงนี้คุณคงถูกเตะจนไม่เหลือแม้แต่เศษซากแล้ว...เศษสวะอย่างเจ๊ผานก็มีแต่คุณเท่านั้นแหละที่เห็นเป็นของล้ำค่า ตอนนี้ยังไม่ยอมหย่าอีก อยู่มาจนแก่ชราเปล่า! ต่อให้สวรรค์มอบโอกาสให้คุณอีกครั้ง คุณก็ใช้ไม่เป็นหรือจะทำตัวเองขายหน้าอีกรอบอยู่ดี ตอนนี้สกุลคุณล้มละลายแล้วก็เป็นเรื่องดีเหมือนกัน! ทั้งคุณไว้ในบ้านที่จนกรอบ จะได้ตั้งใจมองความเป็นจริงให้ชัดๆ

เสียที่..."

อู่เซียวเซียวถูกยั่วโมโหเต็มที่ จึงคิดจะได้เถียงกลับ แต่จู่ๆ กลับพบว่า เบรกได้ทำให้ไม่ฟังคำสั่ง ขณะที่อู่เซียวเซียวหวัดร้องด้วยความตื่นตระหนก รถสปอร์ตที่เบรกไม่ทำงานอย่างกะทันหันก็เหมือนสัตว์ร้ายที่หลุดจากการควบคุม พลิกตกลงขึ้นไปบนเกาะกลางถนนอย่างรวดเร็ว...

ท่ามกลางกระจกที่แตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย บทละครเรื่อง 'พุ่มพักจอมราชัน' กระเด็นออกมาจากกระเป๋าสาร ถูกย้อมด้วยเลือดที่ไหลนองออกมาช้าๆ สิ่งที่ตกอยู่ข้างบทละครยังมีหยกดำชิ้นหนึ่งที่แตกออกเป็นสองสามชิ้น ส่องแสงสว่างเรืองรองอย่างแปลกประหลาด...

วันถัดมาพาดหัวข่าวบนเว็บของเว็บใหญ่ทุกเว็บล้วนเป็นข่าวอู่เซียวเซียว ผู้จัดการดารามือทองประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ บาดเจ็บสาหัสและยังคงสลบไสลไม่ได้สติ แต่คาดไม่ถึงว่าคนที่นั่งรถไปกับเธอจะเป็นซูเปอร์สตาร์หญิงงาม ทำไมทั้งสองคนถึงนั่งรถคันเดียวกันได้ เรื่องนี้ควรค่าแก่การสืบในเบื้องลึกต่อไป...

ในเวลาเดียวกันนั้นข้อมูลลับของเจิงฝานก็พวยพุ่งออกมาเหมือนบ่อน้ำร้อนที่ถูกเจาะทะลุ

นี่เป็นข้อมูลตั้งแต่เมื่อหลายปีก่อนที่เขาอาศัยภรรยาเก่าซุบตัวไปจนถึงความลับที่ว่าอู่เซียวเซียวแท้จริงหมดลูกเสียหายเพราะเขาไม่ยอมมีลูกเร็ว รวมถึงภาพที่เจิงฝานกับไปซื้อวีลักลอบเป็นคู่กัน ในระหว่างที่เขาภรรยาอยู่ ข้อมูลเหล่านี้ถูกเปิดเผยออกมาทั้งสองสามวัน ทำให้สังคมฮือฮาว่าคดีพลิกแล้ว

เห็นได้ชัดว่าผู้จัดการคนใหม่ของเจิงฝานไม่ได้มีกำลังมือรับจ้างโพสต์

เปลี่ยนภาพลักษณ์ดาราได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าคู่เชี่ยวชาญ เมื่อเผชิญภาวะวิกฤตที่ประดังประเดเข้ามาอย่างกะทันหันก็รับมือได้ไม่ทั่วถึง

นอกจากนี้ยังเล้าลือกันด้วยว่าคู่เชี่ยวชาญจงใจประสพอุบัติเหตุ แกล้งป่วยใส่ร้ายเจ้านเพื่อลบล้างมลทินให้ตนเอง

แต่ไม่นานแพทย์ผู้ดูแลคู่เชี่ยวชาญก็ได้รับการให้वानจากญาติผู้ป่วยให้ยอมรับการสัมภาษณ์จากนักข่าว

เขาเปิดเผยว่าเปลือกสมองซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบประสาทส่วนกลางของผู้ป่วยคู่เชี่ยวชาญไม่ทำงาน ซึ่งหมายความว่าชีวิตที่เหลืออยู่เธออาจนอนเป็นผัก ขอให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องในอินเทอร์เน็ตใช้ถ้อยคำอย่างเหมาะสม อย่ามารบกวนญาติของผู้ป่วยอีก...

ครั้งนี้มีกระแสวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงอีกครั้งในโลกออนไลน์ แต่ไม่มีใครพูดว่าคู่เชี่ยวชาญจงใจปล่อยข้อมูลทำลายชื่อเสียงของเจ้านแล้ว พวกเขาเพิ่งเกิดความเห็นอกเห็นใจอันไร้ขีดจำกัดต่อคู่เชี่ยวชาญที่ถูกผู้ชายเฮงชวยใช้ประโยชน์มานานหลายปี

แฟนคลับจำนวนมหาศาลของเจ้านยอมเปลี่ยนจากแฟนคลับเป็นคนนอก บ้างก็เปลี่ยนเป็นแอนตี้แฟน และข้อมูลที่เก่ากว่านั้นของเจ้านก็พวยพุ่งออกมาพร้อมกับน้ำมันจากบ่อต่อไป...

คู่เชี่ยวชาญไม่เคยเชื่อเรื่องภูตผีหรือเทพเจ้า

ชั่วพริบตาหนึ่งที่รถพลิกคว่ำ นางรู้สึกได้ว่าชีวิตนี้ของตนเองคงจบสิ้นลงแล้ว

แต่ตอนที่ลืมตาขึ้นมาอีกครั้งขณะที่เจ็บระบมไปทั้งตัว นางเห็นตนเองนอนอยู่บนเตียงไม้โบราณหลังหนึ่ง พอมองการตกแต่งห้องที่มีดสลัวรอบด้าน

ก็อดเหม่อลอยนิดๆ ไม่ได้ รู้สึกเพียงว่าตนเองเหมือนจะไม่ได้อยู่ในโรงพยาบาล

"เซียวเหนียง ในที่สุดเจ้าก็ฟื้นแล้ว! หากเจ้ายังใช้ชิ้นสูงต่อไป ไม่ตื่นเสียที ข้าคงต้อง...คงต้อง...สวรรค์คุ้มครอง..." เสียงโศกเศร้าอาดูรดังขึ้นขณะที่สตรีที่มีใบหน้าที่ซีดเซียวนางหนึ่งปรากฏตัวอยู่ตรงหน้าอู๋เซียวเซียว อู๋เซียวเซียวที่เพิ่งฟื้นเกือบสะดุ้งตกใจเพราะสตรีผู้นี้ แม้อีกฝ่ายจะมีเรือนผมยุ่งเหยิง ใบหน้ามอมแมม แต่ก็คล้ายคลึงกับคลาว่าจะเป็นแม่ของนางเอง...คุณหนูหรือคุณนายอู๋นั่นเอง

แต่แม่ของนางเป็นสตรีผู้ดีที่ดูแลตนเองเป็นอย่างดี มาสก์หน้าด้วยแผ่นมาสก์ลาแมร์ทั้งวัน บำรุงร่างกายด้วยซูปคอลลาเจนต้นรังนก มีหรือจะใส่เสื้อผ้าปูที่นอนทั้งตัว ไม่สนใจการแต่งเนื้อแต่งตัวอย่างสตรีตรงหน้าผู้นี้

แล้วที่อีกฝ่ายใส่อยู่นั้นคืออะไร คุณหนูก็แต่งชุดขาวอันตามแฟชั่นกับเขาด้วยอย่างนั้นหรือ

"แม่คะ...ทำไมแม่ถึงได้..." อู๋เซียวเซียวเพิ่งจะพูดไม่กี่ประโยคด้วยเสียงแหบพร่า จากนั้นก็ต้องอึ้งงันไป

แม้เสียงจะแหบพร่า แต่นางฟังออกว่าเสียงที่ตนเองเปล่งออกมาคือเสียงของเด็กหญิงวัยสิบเอ็ดถึงสิบสองปี

นางมองมือของตนเองที่ยื่นออกมาด้วยความตกตะลึง ผิวขาวก็จริงอยู่ แต่กลับผอมแห้งซูบเซียวลงไปมาก เห็นได้ชัดว่าเป็นมือของเด็กหญิง

อู๋เซียวเซียวลุกพรวดขึ้นมาอย่างอดไม่ได้แล้วเดินโซเซออกไปนอกห้อง ได้เห็นเงาสะท่อนของตนเองในถังน้ำพอดี...เด็กหญิงใบหน้ามอมแมม ผอมกระเซอะกระเซิง ดวงตาโตรูปแมลงเต่าทอง* กำลังจ้องมองนางอย่างตกตะลึง...

* ซึ่ง หมายถึง แอปปริคอต เป็นพืชตระกูลเดียวกับต้นเหมย (บ๊วย) ชาวจีนมักเปรียบเทียบความงามของดวงตาหญิงสาวว่ากลมโตเหมือนแมลงเต่าทอง

หากไม่ใช่เพราะรูปร่างของตนเองเล็กลง ใบหน้าเปลี่ยนไป คู่เขียวเขียว คงนึกว่านางถูกรายการเรียลลิตี้ในโทรทัศน์รายการใหญ่แกล้งเสียแล้ว!

ความจริงได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าความสามารถในการปรับตัวของ มนุษย์ช่างน่าทึ่ง คู่เขียวเขียวเป็นผู้จัดการดารา เคยอ่านบทละครทะเลลุมิตมานับไม่ถ้วน สิ่งที่ได้ประสบพบเจอในช่วงหลายวันมานี้ทำให้นางจำต้องเข้าใจความจริงเรื่องหนึ่งว่า...นางทะเลลุมิตมาแล้ว ทะลุมิติเข้ามาในบทละคร เรื่อง 'พุ่มพักษอมราชัน' ที่นางเพิ่งอ่านจบ

และดูเหมือนว่าตอนที่เกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์ก็ตรงกับคำพูดร้ายๆ ของเฉินหยวน เพราะนางทะเลลุมิตมาอยู่ในบ้านที่จนกรอบพอดี

ในบทละครเรื่องนั้นมีนางเอกซึ่งแต่ละคนงดงามโดดเด่นมีเอกลักษณ์ แต่คู่เขียวเขียวกลับทะเลลุมิตมาเป็นโม้เขียวเหนียงตัวประกอบหญิงผู้ชั่วร้ายสุดขีด!

โม้เขียวเหนียงผู้นี้ก็เปรียบได้กับหลี่โมโจว* ตัวละครจากปลายปากกาของจินยง เป็นก๊อปปี้นางงามทางหมื่นปีในเส้นทางสังหารมอนสเตอร์เพื่ออัปเลเวลของพระเอก

แน่นอนว่าสุดท้ายจะขาดบทที่นางมารถูกพระเอกฉีกเป็นชิ้นๆ ไปไม่ได้ จุดจบของนางนั้นแสนจะรัดตจนสุดบรรยาย

กว่าคู่เขียวเขียวจะทำความเข้าใจกับตัวตนของตนเองได้ไม่ใช่เรื่องง่าย พอนึกถึงจุดจบอันน่าเวทนาของโม้เขียวเหนียงในวันหน้าก็อยากจะวิ่งออกไปจากประตูไม้โกโรโกโสในทันใด อยากจะหาเกวียนเทียมวัวเช่นในสมัยก่อนดูว่าถ้าขับเกวียนพุ่งชนให้ตายแล้วจะกลับไปได้อีกหรือไม่

* หลี่โมโจว หรือหลี่มอโจว เป็นตัวละครในนิยายเรื่อง 'มังกรหยก' ผลงานของจินยง (กิมย้ง) นักเขียนนวนิยายจีนแนวกำลังภายในชื่อดัง ในเรื่องมังกรหยกหลี่โมโจวเป็นผู้ที่มีวรยุทธ์สูงส่งและมีนิสัยโหดเหี้ยม

แต่หลังจากลองฟังชนผ่นหลายครั้ง นางก็เจ็บจนน้ำตาร่วง รู้ตัวว่า ชาติความกล้าหาญที่จะทำร้ายตนเอง จึงล้มเลิกความคิดที่จะตายแล้วกลับไป อีกครั้ง

นางยังจำความทรงจำก่อนหน้านี้ได้ เบรกรถไม่ทำงาน รถจึงเสียหลัก จนพลิกคว่ำ บางทีอาจเพราะนางตายไปแล้วจึงได้มาอยู่ที่นี้

หลายครั้งในความฝันยามค่ำคืน มีเสียงพูดกับนางอย่างต่อเนื่องว่า 'มีชีวิตรอดอยู่ต่อไปให้ดี ทุกอย่างจึงจะมีความหวัง'

แม้จะเป็นเพียงคำพูดในความฝัน แต่ก็ฟังดูสมเหตุสมผล

ทุกสิ่งทุกอย่างที่นางประสบพบเจอในตอนนี้แปลกประหลาดเกินไป ไม่สามารถอธิบายได้ มีแต่จะต้องคอยระวังไปที่ละก้าว มีชีวิตรอดอยู่ให้ดีกว่า แล้วค่อยว่ากัน แต่...โลกที่ไม่คุ้นเคยตรงหน้านี้ถึงกับทำให้นางรู้สึกผ่อนคลาย หัวครวรวารวกับได้มุดเข้าไปในเปลือกหอยหาค

อย่างน้อยที่สุดนางยังเป็นเด็กหญิงวัยสิบสองปี ไม่ต้องพบเจอกับ วิกฤตวัยกลางคน ไม่ต้องรับมือกับหนี้ก้อนโตที่ทำให้ครอบครัวล้มละลาย รวมทั้งเรื่องจุกจิกไร้สาระอย่างการเลิกรากับสามี

เพียงแต่...ไม่เชียวเหนียวมองใจก็สับสนซามหนึ่งที่อยู่บนโต๊ะเล็ก บนเตียงเตา* เก่าๆ ไม่กล้าเอาของเหนียวขึ้นราวกับอาหารหมู่นี้ใส่ปาก

แต่แม้จะเป็นเช่นนี้ หูชื่อ** มารดาของนางในตอนนีที่ในบทละคร ก็ใช้สกุลหูเหมือนกันยังคงเกลี้ยกล่อมอย่างขันแข็งให้นางกิน

"นี่คือผักป่าและเห็ดที่ขึ้นเขาไปเก็บมาวันนี้ สดใหม่ยิ่ง เชียวเหนียว เจ้ากินมากๆ สักหน่อย บำรุงร่างกายให้ดี"

* เตียงเตา เป็นเตียงนอนก่อด้วยอิฐของชาวจีนทางเหนือ ด้านบนปูด้วยฟูกที่นอน ด้านล่างมีปล่องเตาเพื่อจุดให้ความอบอุ่น

** ชื่อ ธรรมเนียมการเรียกขานสตรีที่แต่งงานแล้วของจีนจะใช้คำว่า 'ชื่อ' (แปลว่านามสกุล) ต่อท้ายสกุลเดิมของสตรี บางครั้งอาจเพิ่มสกุลของสามีไว้หน้าสุดเพื่อระบุให้ชัดเจน

คู่เซียวเซียวซึ่งก็คือโมเซียวหนึ่งในเวลานี้มองขามของมารดาแล้ว
มองขามของตน จากนั้นก็พบว่าในขามของหูชื้อมีน้ำเสียเป็นส่วนใหญ่ ทว่า
ในขามของตนกลับมีข้าวโพดที่ต้มจนและปะปนอยู่บ้าง

แม้สถานที่และเวลาจะผิดแปลก ตัวตนพลิกผัน แต่ความรัก
อันแรงกล้าของมารดาไม่ใช่สิ่งที่คิดไปเอง ครั้นเห็นสายตาจริงจังของหูชื้อ
สุดท้ายนางก็ค่อยๆ ยกขามขึ้น กลืนข้าวโพดที่ต้มจนและลงไป

ดอยยาบ

4

หากสภาพแวดล้อมที่นางอยู่นั้นเหมือนในบทละครเรื่อง 'พุ่มพักจอมราชัน' จริง เช่นนั้นสถานที่ที่นางอยู่ก็คือโลกสมมติเลียนแบบสมัยซึ่งซึ่งเรียกว่ายุคด้าจิน และที่นี่คือเมืองเฟิงที่อยู่ค่อนข้างไปทางทิศเหนือ

เดิมทีหูชื่อผู้เป็นมารดาเป็นนักแสดงในคณะจิว ต่อมาถูกหัวหน้าคณะขายให้โมจื่อเหวิน คุณชายรองในตระกูลมั่งคั่งของท้องถิ่นราคาห้าสิบตำลึงกลายเป็นภรรยานอกสมรสของเขา

คุณชายรองสกุลโมเลี้ยงดูภรรยานอกสมรสซึ่งเป็นนักแสดงจิวเยาว์วัยรูปโฉมงดงามลับหลังภรรยาเอกที่บ้าน ผ่านไปเพียงไม่กี่วันก็ถูกบิดาของเขาไม่กงเจิงนายท่านผู้เฒ่าสกุลโมจับได้

ตอนนี้ใบหน้าเป็นมันของโมจื่อเหวินก็นับว่าได้ยัดเข้าไปในรังแตนแล้ว

พึงรู้ว่าหลายปีก่อนสกุลโมทำการค้าทั่วโมเป๋ย* และเจียงหนาน** แต่

* โมเป๋ย คือบริเวณทะเลทรายทางภาคเหนือ ตั้งอยู่ในที่ราบสูงมองโกลในปัจจุบัน

** เจียงหนาน เป็นคำเรียกที่ราบลุ่มแม่น้ำทางด่านใต้ของแม่น้ำฉางเจียง (แยงซีเกียง) ปัจจุบันคือทางใต้ของมณฑลเจียงซู อันฮุย และด้านเหนือของมณฑลเจ้อเจียง

ไม่กี่ปีมานี้หลังจากที่บุตรหลานในตระกูลหลายคนได้เป็นข้า* จึงได้สละตนหลุดพ้นจากกลิ่นเงินเหม็นคลุ้ง ตัดสินใจว่าจะเดินบนเส้นทางตระกูลบัณฑิต

ไม่กี่จ้าวบุตรชายคนโตที่เกิดกับภรรยาเอกของนายท่านผู้เฒ่าไม่เอาการเอางานที่สุด แม้เป็นเพียงจ้าวลำดับที่ห้า แต่หลังจากที่นายท่านผู้เฒ่าสกลไม่ผูกมิตรกับผู้คนทั้งที่เหนือกว่าและต่ำกว่าเพื่อหาทางให้เขาก็ได้เป็นนายอำเภอประจำอำเภอหว่ามซึ่งอยู่ไม่ไกลจากเมืองเฟิง

นายท่านผู้เฒ่าสกลไม่ยินดีปรีดา ยิ่งยังพึงพอใจกับหน้าตาของสกลไม่ ทำให้เริ่มเข้มงวดกวัดขุ่นกับครอบครัวตนเองเอาอย่างตระกูลของขุนนางใหญ่ประจำราชสำนัก นอกจากนี้ยังซ่อมแซมศาลบรรพชนเชิญนักประพันธ์เรื่องนามในเมืองมาเขียนลำดับผังวงศ์ตระกูลของสกลไม่เสียใหม่

ผ่านไปหลายยุคหลายสมัย บุตรหลานสกลไม่ที่เก่งกาจซึ่งถือกำเนิดขึ้นมาอย่างไม่ขาดสายก็จะได้คุกเข่าในศาลบรรพชนอย่างพร้อมเพรียงรำลึกถึงรากเหง้าและคุณงามความดีในการดูแลตระกูลของนายท่านผู้เฒ่าไม่วงศ์

แต่นึกไม่ถึงว่าบุตรชายคนโตเพิ่งไขว่คว้าเอาหน้าตากลับมาให้ตระกูลได้ ชั่วพริบตาที่ถูกไม่เจื้อยเหวินบุตรชายคนรองของตนทำลายจนหมดสิ้น

เลี้ยงดูรกรากนอกสมรสที่เป็นนักแสดงจ้าว นี่เป็นเรื่องไม่เข้าท่าที่มีแต่บุตรหลานตระกูลชั้นต่ำเท่านั้นที่ทำ!

* การสอบขุนนางในสมัยโบราณของจีน (เคอจิว) จะสอบเลื่อนทีละระดับขึ้น เริ่มจากระดับท้องถิ่น (อำเภอหรือจังหวัด) เรียกว่าการสอบตงชื่อ ผู้ที่สอบผ่านจะได้เป็นข้า มีสิทธิ์เข้าร่วมสอบชิงชื่อในระดับมณฑล หากสอบผ่านจะได้เป็นจ้าวเหิน ซึ่งต้องเข้ามาสอบระดับสูงชื่อที่เมืองหลวงเพื่อขึ้นเป็นจ้านชื่อและได้บรรจุเข้ารับราชการ เมื่อผ่านการสอบทั้งสามระดับจะได้เข้าสอบหน้าพระที่นั่งคือการสอบเตี้ยนชื่อเพื่อคัดเป็นบัณฑิตเอกสามชั้น ซึ่งบัณฑิตเอกชั้นหนึ่งมีสามคน เรียงตามลำดับคะแนนจากมากที่สุด ได้แก่ จั๋งหยวน (จอนงวน) บี้เหยียน และทั้นฮวา

อยากขอบคุณ สตริบิสุทธิ่มากมายกลับไม่รับ แต่ไปรับนักแสดงจิ้ง
ที่ออกหน้ารับส่งแขกต่อหน้าผู้คน!

บุตรชายคนรองผู้ไม่เห็นความสำคัญในชื่อเสียงขุนนางของ
พี่ชายตนเอง อยากทำลายแผนการหนึ่งร้อยปีของสกุลโมของพวกเขา
เสียให้ได้!

ดังนั้นไม่เรียกว่าเฟิ่งเหลาเป็นรูปเป็นร่างและทาน้ำมันเคลือบเงาซึ่ง
วางไว้ในศาลบรรพชนจึงได้นำออกมาใช้เป็นครั้งแรก นายท่านผู้เฒ่าสกุลโม
ที่ฝึกยุทธ์มาหลายปีหวดเสียงดังจนโมจื่อเหว็นร้องโหยหวน แผ่นหลัง
ถูกฟาดจนเนื้อแตกเลือดไหล จากนั้นก็บอกบุตรชายว่าหากคิดจะเลี้ยงดู
ภรรยานอกสมรสอีกก็จะโยนเขาออกไปจากสกุลโมโดยไม่ให้เงินแม้แต่
ตำลึงเดียว ปล่อยให้เขาไปใช้ชีวิตตามยถากรรม

นับจากนั้นเขาก็ไม่กล้าเหยียบย่างเข้าไปในเรือนเล็กของภรรยา
นอกสมรสอีกแม้แต่ครั้งก้าว

ตามความเห็นของนายท่านผู้เฒ่าสกุลโม หูชื่อผู้นั้นเป็นเพียง
นางจิ้งจอกที่มายั่วยวนบุตรหลานตระกูลชาวสะอาด หลังทำลาย
นิสัยบ่อดินหาของบุตรชายคนรองได้แล้วก็ให้นายหน้าค้าทาสขายนางไปไกลๆ
ก็พอ

แต่นึกไม่ถึงว่าหูชื่อกลับตั้งครมได้แปดเดือนและใกล้จะคลอดแล้ว

ฮูหยินผู้เฒ่าสกุลโมเป็นชาวพุทธ ไม่เห็นด้วยที่นายท่านผู้เฒ่าสกุลโม
จะทำเรื่องผิดบาป กอปรกับคงชื่อสะไม้วรองแต่งเข้าตระกูลมาหลายปี
ให้กำเนิดเพียงบุตรสาวสองคน หากหูชื่อให้กำเนิดบุตรชาย แม้จะเป็นบุตร
ที่เกิดกับภรรยานอกสมรสก็ต้องเลี้ยงดูเอาไว้ ดังนั้นจึงเตรียมจะขับไล่มารดา
แต่เก็บบุตรไว้ อุ้มเด็กกลับมา ก็พอ

แต่ผู้ใดจะคิดว่าเด็กที่หูชื้อคลอดออกมาจะเป็นเด็กหญิงเช่นกัน ส่วนคังชื้อก็พยายามจะปลิดชีวิตตนเอง ทั้งยังร้องให้พุ่มพวยทั้งวัน ไม่ยอมให้อุ้มทารกหญิงคนนั้นกลับมา และไม่ยอมช่วยสามีเลี้ยงบุตรที่เกิดกับนักแสดงจ้าว

เมื่อเป็นเช่นนี้ฮูหยินผู้เฒ่าสกุลโมก็ไม่อาจข้ามหน้าสะไกรรองอุ้มต้นเหตุของปัญหากลับมา

ฮูหยินผู้เฒ่าสกุลโมส่งข่าวหญิงสูงวัยข้างกายไปดูแลหูชื้อ นางมิใช่คนที่อยากมีเรื่องมีราว ถือคติไม่ยุ่งเรื่องของคนอื่น มีเรื่องน้อยเข้าไว้ ย่อมดีกว่า จึงเลิกหาแต่เพียงเท่านั้น ทว่าก็จัดสรรเงินจำนวนหนึ่งให้สองแม่ลูกทุกเดือน ให้หูชื้อเลี้ยงดูบุตรสาวจนเติบโตใหญ่ รอจนบุตรสาวเติบโตแล้วก็หาคนที่เหมาะสมแต่งงานด้วย

นับจากนั้นหูชื้อกับโมเชียวเหนียวบุตรสาวก็กลายเป็นหนูในทางระบายน้ำ อยู่กันอย่างเรียบง่าย เอาตัวรอดไปวันๆ

แต่นึกไม่ถึงว่าคุณชายใหญ่สกุลโมจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน โยกย้ายเลื่อนตำแหน่งไปเป็นเจ้าเมืองที่ไหวซานซึ่งอยู่ใกล้กับฉินไหว คุณชายใหญ่สกุลโมผู้มีใจกตัญญูจึงย้ายลงใต้ไปทั่วครอบครัวพาบิดามารดาไปด้วย

คุณชายรองสกุลโมที่ไม่ได้แยกบ้านก็ย้ายตามไปพร้อมกัน

แต่หูชื้อกับบุตรสาวที่ต้องคอยหลบๆ ซ่อนๆ กลับถูกทิ้งไว้ นานวันเข้าไม่รู้ว่าคุณสกุลโมส่งไว้อย่างไร ถึงกับตัดค่าใช้จ่ายทุกเดือนของสองแม่ลูก

ข่าวหญิงสูงวัยที่ดูแลหูชื้อในตอนแรก เนื่องจากไม่มีเงินแล้วจึงรำมือเล็กยุ่งเกี่ยว ทั้งสองแม่ลูกให้ใช้ชีวิตอย่างยากลำบาก

หูชื้อไม่มีหนทางทำมาหากิน เกือบจะต้องไปพึ่งพาคณะจ้าวขับลำนำอีก แต่พอนึกขึ้นได้ว่าบุตรสาวของตนเดิมทีก็เป็นคุณหนูตระกูลร่ำรวย จะให้

บุตรสาวออกหน้ารับส่งแขกต่อหน้าผู้คนกับตนได้อย่างไร จึงเอาเครื่องประดับที่คุณชายรองสกุลโมให้ไว้เมื่อหลายปีก่อนไปจำหน่าย อีกทั้งรับงานซักผ้าลงแป้ง และงานเย็บปักถักร้อยของพ่อค้าเพื่อนบ้านเพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง

แต่อยู่มาได้หนึ่งปีเครื่องประดับก็ไม่มีเหลือแล้ว หูชื้ออยากเอาเรือนเล็กของพวกนางไปจำหน่าย แต่ก็ไม่มีโฉนดที่ดินอยู่กับตัว จึงต้องให้वानให้คนช่วยเขียนจดหมายส่งไปให้สกุลโมที่อยู่ไกลถึงไหวซานด้วยหวังว่าพวกเขาจะช่วยเหลือพวกนางสองแม่ลูกสักเล็กน้อย

หูชื้อตั้งตารอคอยอย่างยิ่งว่าสกุลโมจะตอบจดหมายกลับมา แต่คู่ชีวิตที่เพ่งอ่านบทละครซึ่งไม่รู้ว่ายายบ้าที่ใดเขียนยอมรู้ว่าจดหมายที่นางส่งไปก็เป็นเพียงก้อนหินที่จมลงในทะเล

ก่อนที่สกุลโมจะไปอยู่ไกลถึงไหวซานได้กำชับพ่อบ้านที่เฝ้าเรือนหลังเก่าไว้ว่าให้มอบเงินให้พวกนางสองแม่ลูกทุกเดือน แต่คังชื้อภรรยาเอกของคุณชายรองสกุลโมกลับกำชับไว้ว่าให้พ่อบ้านเก็บเงินเอาไว้ใช้เอง

คังชื้อสูยนิรอรังตั้งใจไว้ว่าเมื่อหญิงม่ายภรรยานอกสมรสและบุตรสาวของนางไม่มีเงินติดตัวแล้วย่อมไม่สามารถไปฟ้องร้องที่ไหวซานได้นานวันเข้าหูชื้อย่อมทนอยู่ต่อไปไม่ไหว หญิงชั้นต่ำที่เคยเป็นนักแสดงจิ้งฉูหนึ่ง หากจะเปิดประตูเรือนรับแขกกลายเป็นนางคณิกาอย่างลับๆ ก็ไม่น่าแปลกใจ

เมื่อถึงตอนนั้นสองแม่ลูกที่เฝ้าพะไปแล้วก็จะกลายเป็นความอับยศอดสูอันใหญ่หลวงของสกุลโม ต่อให้หูชื้อมาร้องทุกข์ต่อหน้าคุณชายรองสกุลโม ก็แค่ทำให้พินินของสกุลโมสกปรกเท่านั้น

อันที่จริงตามลำดับของพล็อตเรื่อง แผนการชั่วช้าเลวทรามของคังชื้อนั้น

กลายเป็นจริงทุกเรื่อง

เนื่องจากบุตรสาวใช้สูงไม่ได้สติ หูซื่อซึ่งรักบุตรสาวสุดหัวใจ ทั้งยังเกิดเรื่องอย่างกะทันหันจึงไม่มีแผนรับมือ ตบประตู่เรือนเพื่อนบ้านขอยืมเงินก็ไม่ได้เงิน พอพบบุรุษอันธพาลมาที่เรือนร้องขออย่างไ้มารายาท หูซื่อที่ตัดสินใจไม่เก่งก็ร้อนใจ ในที่สุดก็ยินยอมให้บุรุษอันธพาลข้างถนนเข้ามาทั้งซื่อเสียงอันบริสุทธิ์ ประจบเอาใจอีกฝ่ายทั้งน้ำตาเพื่อแลกเงินช่วยชีวิตที่เอาไว้ไปหาหมอและซื้อยาเพียงเล็กน้อย

แต่เพราะหูซื่อเยียวเหี่ยวทะเลาะลุมตีมาอยู่ในร่างของโม้เยียวเหี่ยว เหตุการณ์ใช้ชั้นสูงนั้นจึงดำเนินไปเพียงครั้งคืนก็หาย หูซื่อจึงนับได้ว่ารักษาซื่อเสียงอันบริสุทธิ์ไว้ได้ชั่วคราว ไม่ได้เปิดประตูรับแขก

เมื่อจัดลำดับจุดเชื่อมต่อของเวลาที่ตนอยู่ ณ ขณะนี้แล้ว หูซื่อเยียวเหี่ยวที่กลายเป็นโม้เยียวเหี่ยวก็รู้สึกสิ้นหวังอย่างยิ่ง

นางไม่ได้ถูกอาชีพนในสมัยก่อนของหูซื่อ ถึงอย่างไรอาชีพของนางหากมองจากมุมมองของยุคสมัยนี้ก็เป็นเพียงหัวหน้าคณะจิวเท่านั้น ไม่มีอะไรน่าภาคภูมิใจเช่นกัน

แต่พอคิดวามารดาของนางกำลังจะเปลี่ยนอาชีพไปเป็นผู้ให้บริการทางเพศ นางก็รู้สึกไม่สบายใจจริงๆ

ในฐานะตัวประกอบหญิงผู้ชั่วร้ายในบทละคร เพื่อให้การกลายเป็นคนชั่วสมเหตุสมผล ต้องมีการสนับสนุนจากประสบการณ์ชีวิตที่เศร้าร้ายทนมากพอ ดังนั้นนักเขียนบทจึงเขียนประสบการณ์เศร้าร้ายทนของโม้เยียวเหี่ยวอย่างไม่อ้อมมือ

เดิมทีโม้เยียวเหี่ยวควรได้เป็นคุณหนูตระกูลมั่งคั่ง แต่กลับจมลงบ่อโคลนเพราะมารดา ตอนอายุสิบหกปีก็ถูกแขกของมารดาทำให้หมอง

มีราศี นับจากนั้นมาก็กลายเป็นคนชั่ว ยึดการแก้แค้นคนสกุลโม้ที่ทำร้ายพวกนางสองแม่ลูกในตอนนั้นเป็นภารกิจของตน

ส่วนพระเอกนั้นเป็นบุตรชายบุญธรรมที่สกุลโม้รับมาเลี้ยงดู ได้รับการดูแลเป็นอย่างดีจากคนสกุลโม้ทั้งระดับสูงไปจนถึงระดับล่าง ยิ่งทำให้โม้เชี่ยวชาญอีกจรรยาจนสุดจะทนได้

ดังนั้นความขัดแย้งระหว่างนางกับพระเอกจึงเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนถึงตอนท้ายโม้เชี่ยวชาญกลายเป็นภรรยารักของศัตรูคู่แค้นของพระเอก คอยปลุกปั่นก่อเรื่อง ช่มเหิงภรรยาของพระเอกสามในแปดคน

สุดท้ายหญิงชั่วก็มีจุดจบที่น่าเศร้า นางถูกพระเอกที่ปกป้องบรรดานางเอกอย่างสุดหัวใจแทงจนร่างพруนแล้วตัดศีรษะเซ่นไหว้เทพเจ้าโยนศพให้สุนัขกิน...

อ้อ ลืมบอกไปว่าก่อนตายตัวประกอบหญิงชั่วร้ายคนนี้ยังสำนึกผิดด้วย นางพบว่าที่ตนเฝ้าทำร้ายพระเอกอย่างไม่ลดละก็เพราะรักเขาแล้ว ไม่ได้เขามาครอบครอง การเอ่ยคำสาปแช่งและคำสาปแช่งก่อนตายเรียกได้ว่าเป็นการแสดงที่ทรงพลังดึงดูดใจอย่างยิ่ง

ส่วนพระเอกก็เป็นแม่รี ซู* ฉบับผู้ชาย ไม่ว่าผู้หญิงคนไหนก็ต้องหลงรักเขาทั้งหมดทั้งนั้น

หากกลับไปสู่โลกแห่งเป็นความจริงได้ในตอนนี้ คู่เชี่ยวชาญจะจุดไฟเผาบทละครบ้าๆ ไร้สาระที่เน้นย้ำเรื่องชายเป็นใหญ่นี้เป็นอย่างแรก

แสดงความเป็นชายบ้าบออะไรกัน! ใครๆ ก็เป็นเหวี่ยงเสียแล้วไป** ที่มีภรรยาขนาบซ้ายขวาเป็นโขงได้ทั้งหมดเช่นนั้นหรือ

* แม่รี ซู เป็นตัวละครในอุดมคติหรือตัวละครที่มีความสมบูรณ์แบบ ถูกสร้างขึ้นเพื่อเติมเต็มความรู้สึกหรือจินตนาการของนักเขียนและผู้อ่านโดยไม่คำนึงถึงหลักเหตุผลและความเป็นจริง

** เหวี่ยงเสียแล้ว หรือผู้เสียเปรียบ เป็นตัวละครในนิยายเรื่อง 'ผู้เสียเปรียบ' ผลงานของจินยง (กิมย้ง) เป็นที่กล่าวถึงในเรื่องมีภรรยามาก

ที่สำคัญที่สุดคือนางเอกที่โดดเด่นในแบบของตนเองหลายคนของ พระเอก หน้าที่การงานและอนาคตดีมาก แล้วเหตุใดจะต้องให้ข้าทูลละอองธุลี มาเป็นตัวประกอบหญิงผู้ชั่วร้ายดวงซวยผู้นั้นด้วย!

ถึงแม้เส้นทางข้างหน้าจะมีลมหนาวหรือพายุฝนพัดกระหน่ำ แต่ เรื่องราวดำเนินมาจนถึงตอนนี้ ไม่เขี้ยวเหนียวในเวลานี้รู้สึกว่าเป็นเมื่อ เป็นเช่นนั้นแล้วก็ทำได้เพียงเปลี่ยนแปลงพล็อตเรื่องอย่างสุดกำลัง ให้ตนเอง สุขสบายขึ้นสักหน่อย

เรื่องที่สำคัญเป็นอันดับแรกคือให้หูซื้อเลิกวาดหวังกับสกุลโม โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ขณะเดียวกันก็หยุดยังไม่ให้นางเปลี่ยนอาชีพ เป็นผู้ให้บริการทางเพศ

คนจนจะทำอะไรก็ลำบากไปเสียทุกเรื่อง หากจะเปลี่ยนชะตากรรม อันแสนแร้นทิดของพวกนางสองแม่ลูก อย่างแรกก็ต้องหาเงินเลี้ยงดูครอบครัว ให้ได้ก่อน

แต่ตอนนี้ในร่างเล็กๆ นี้แม้จะมีหญิงสาวจากยุคปัจจุบันคนหนึ่ง อาศัยอยู่ ทว่าพออยู่ในยุคโบราณที่ไม่รู้อะไรเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมรอบด้าน เลยสักนิดก็ค่อนข้างจนปัญญา

หลังจากกินใจกันไปอีกหลายมื้อและเห็นว่าข้าวโพดน้อยลงทุกที คู่เขี้ยวเขี้ยวก็อดทนต่อไปไม่ไหวอีกแล้ว วันหนึ่งนางวางซามกับตะเกียบ ก่อนถามหูซื้อจากใจจริงว่าเคยคิดจะแต่งงานใหม่เพื่อให้มีชีวิตอยู่รอด บ้างหรือไม่

เนื่องจากพอคู่เขี้ยวเขี้ยวทะลุมิติมาอยู่ในร่างของโมเขี้ยวเหนียวแล้ว ก็ถือคติกินใจมากๆ พุดน้อยๆ มาโดยตลอด เอาแต่ใส่ใจและสังเกต สภาพแวดล้อมรอบด้าน หูซื้อจึงเข้าใจไปว่าหลังล้มป่วยบุตรสาวร่างกายย่ำแย่

จิตใจจึงหดหู่วิชีวิตชีวาไปด้วย

นี่ก็มาถึงว่าบุตรสาวที่เชื่องซื่อไม่พูดไม่จาหลายวัน พอเอ่ยปากขึ้นมา วาจาก็ชวนให้ตกตะลึงไม่น้อย!

แม้นางจะมีนิสัยอ่อนโยนนุ่มนวล แต่ก็อดวางซามกับตะเกียบไม่ได้เช่นกัน ก่อนจะเอ่ยขึ้น "พูดจาเหลวไหลอะไร! บิดาเจ้ายังอยู่ เหตุใดข้าต้องแต่งงานใหม่ด้วย"

ไม่เชียวเหนียงจึงอธิบายสถานการณ์ที่น่ากระอักกระอ่วนในตอนนั้นของพวกนางให้หูชื้อฟังด้วยความอดทน

"บิดาผู้นั้นของข้าตอนนี้อยู่ไม่ยอมรับท่าน ตอนแรกให้เงินจำนวนหนึ่งมาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องอยู่บ้าง ทว่าตอนนี้สกุลไม้ทั้งตระกูลย้ายไปอยู่ที่อื่นแล้ว แต่ไม่ได้จัดการดูแลเรื่องปากท้องของพวกเราสองแม่ลูกให้ดี เห็นได้ชัดว่าไม่คิดจะสนใจไยดีพวกเราอีกแล้ว ระหว่างท่านกับเขา ประการแรกไม่มีคำสั่งของบิดามารดา ประการที่สองไม่มีวาจาแม่สื่อ เป็นเพียงการซื้อขายด้วยเงินทอง ตอนนี้นั้นเงินทองไม่มีแล้ว เรื่องความรักยังมีอยู่อีกก็ส่วนหรือ"

ไม่เชียวเหนียงเป็นคนเจ้าเล่ห์ใจดำมาตั้งแต่เด็ก นางได้ยินคำซุบซิบนินทาของเพื่อนบ้าน รู้ว่าเพราะตนเป็นบุตรสาวของนักแสดงจึงไม่อาจเข้าประตูใหญ่สกุลไม้ได้ ด้วยเหตุนี้ไม่เชียวเหนียงจึงดำนิมรดาไม่ใช่น้อย อะอะก็ทำตัวเกรี้ยวกราดและใช้อารมณ์ไม่ต่างจากเด็กๆ

หูชื้อเองก็ไม่มีเมื่อนำเกรงซามเช่นผู้เป็นมารดา นางตามใจจนไม่เชียวเหนียงนับวันยิ่งนิสัยย่าแหย่

แม้หูชื้อจะเคยชินกับความปากร้ายของบุตรสาวมานาน แต่เดิมทีนึกว่าหลังล้มป่วยคราวนี้บุตรสาวจะเติบโตและรู้ความมากขึ้น ถึงได้

พูดน้อยลงและอ่อนโยนขึ้น ตอนนี้อยู่ไปแล้วบุตรสาวยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ถ้อยคำนำถ้อยบายที่นางไม่มีวันกล้าเอ่ยทำให้นางรู้สึกทนไม่ได้ น้ำตาเอ่อคลอ ที่ดวงตาอย่างรวดเร็ว

"แม้แต่เจ้าก็ยังดูถูกข้า...อะ...ข้าจะมีชีวิตอยู่ต่อไปเพื่ออันใด"

คู่เชียวเชียวมีนักแสดงนิสัยหลากหลายแบบอยู่ในมือ คนที่ว่าง่าย มีน้อย คนที่ชอบก่อเรื่องมีมาก งานล้างสมองในม่านพรตครั้งนี้นางถนัดนัก

นางไม่ได้ต้องการยับยั้งหูชื้อ หลังจากพูดแรงๆ ทำลายเปลือกหุ้มทางจิตใจของหูชื้อจนแหลกละเอียดแล้วก็เดินไปข้างๆ หูชื้อ ก่อนจะดึงมือของอีกฝ่ายแล้วเอ่ยจากใจจริง

"ท่านแม่ ไม่ว่าท่านจะเป็นอย่างไรท่านก็เป็นมารดาของข้า ข้าจะดูถูกท่านได้อย่างไร แต่ตอนนี้พวกเรายากจนข้นแค้น ไม่มีข้าวของมีค่าเลี้ยงปากเลี้ยงท้องได้อีก อีกทั้งไม่รู้ว่เมื่อไรสกุลนี้จะไล่พวกเราออกไปจากเรือนหลังนี้ ตอนนี้อย่างที่อยู่ หากวันใดป่วยหนักเข้าจริงๆ จำเป็นต้องให้หมอช่วยชีวิต ท่านไม่มีเงินในมือ แล้วตอนนั้นจะทำเช่นไร จะลอบเปิดประตูเรือนแขวนคอมแดงเรียกแขกเช่นนั้นหรือ"

养帝 1
Yang Di 1

ฟุมפקจอมราชัน 1
ขวงซังจยาขวง เขียน
ละอองอวล แปล

จำนวน 432 หน้า
ราคา 489 บาท

Published originally under the title of 《养帝》(Yang Di) Vol.01
Author © 狂上加狂 (Kuang Shang Jia Kuang)
Thai edition rights under license granted by 北京晋江原创网络科技有限公司
(Beijing Jinjiang Original Network Technology Co., Ltd.)
Thai edition copyright © 2025 Jamsai Publishing Co., Ltd.
Arranged through JS Agency Co., Ltd.
All rights reserved.

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-3393-7

ภาพประกอบ 寂阳
ออกแบบฟอนต์ Chattriya.sr

จัดพิมพ์โดย
บริษัท แจ่มใส พับลิชชิง จำกัด
285/33 ถนนเจริญสุขนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
Tel. 02 840 4888
www.jamsai.com
editor@jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย
บริษัท อมรินทร์ บิวด์ เซ็นเตอร์ จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์
ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11130
Tel. 02 423 9999 Fax 02 449 9561-3
www.naiin.com

เมื่ออุบัติเหตุรถชนทำให้ **'อุ้มเชียวเชียว'** ทะลุมิติเข้ามาในบทละคร **'พุ่มพักษอมราชัน'**
แทนที่จะได้เป็นนางเอก แต่นางกลับต้องมาสวมบทบาทเป็น **'ไม่เชียวเหมียง'**
ตัวประกอบหญิงชั่วร้ายที่จบชีวิตอย่างน่าอนาถด้วยมือพระเอก!

ที่แย่ไปกว่านั้น... **'อุ้มขุยเฟิง'** พระเอกที่ต้องสังหารนาง
กลายมาเป็นน้องชายบุญธรรมที่อยู่ใต้ชายคาเดียวกันเสียอย่างนั้น!
นางจึงต้องใช้ชีวิตร่วมกับคนที่สังหารตนเองทุกวัน

กว่า... เหตุใดน้องชายบุญธรรมผู้นี้ถึงตามอดอันตอแยไม่เลิกราเล่า
และเมื่อพล็อตเรื่องเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเช่นนี้
นางจะเอาชีวิตรอดไปได้หรือไม่

JAMSAI CUSTOMER CARE
ดูเล่มก่อนด้วยใจ
Ins. 02 840 4800
www.jamsai.com

ทดลองอ่าน

ผากกว่ารัก

ISBN 978-616-06-3393-7

9

786160

633937

ราคา 489 บาท